

அருள் ஒளி

சிவத்தமிழ்ச்சௌலி
நினைவுச் சிறப்பிதழ்
ஸ்ரீ துர்க்காடேவி தேவஸ்தானம்
தெல்லிப்பழை, இலங்கை.
வைகாசி - ஆணி மாதம் - 2019

யாழ்.பல்கலைக்கழக நெடு கற்கைகள் பிழம்
அங்குரார்ப்பன வைபவம் (06.06.2019)

இந்துக்கற்கைகள் பிழம்
FACULTY OF HINDU STUDIES

அருள் ஓளி

(மாதாந்த சஞ்சிகை)

ஆச்சியர்

கலாநிதி அறு.திருமுருகன் அவர்கள்

வைகாசி - ஆணி மாத மலர்

2019

வெளியீடு : ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பதூர், இலங்கை

e-mail : thurkaiammantemple@gmail.com
face book : [@tellidurga@gmail.com](https://www.facebook.com/tellidurga)

பக்க எண் : ISSN 2362 - 0587

ISBN 978 - 955 - 23 - 0019 - 3

யாழ். பல்கலைக்கழகத்தில் இந்து கற்கைகள் பீடம் ஆரம்பம்

யாழ்.பல்கலைக்கழகத்தில் 2019 ஜூன் 6ஆம் திகதியன்று இந்து கற்கைகள் பீடம் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்து நாகரிகம், சமஸ்கிருதம், சைவ சித்தாந்தம் ஆகிய மூன்று துறைகளும் இந்தப் பீடத்தின் கீழ் தனிப்பிரிவாக இயங்குவதற்கு பல்கலைக்கழக மாணியங்கள் ஆணைக்கும் அனுமதி வழங்கியுள்ளது. 1974ஆம் ஆண்டு யாழ். பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் சைவசமய விடயங்கள் தொடர்பாக தனிப்பீடம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என பலரும் குரல்கொடுத்து வந்தனர். சிலர் யாழ்.பல்கலைக்கழகத்திற்கு 'இந்து பல்கலைக்கழகம்' என பெயர் குட்டப்பட வேண்டும் என்றும் கருத்து தெரிவித்தனர். அதேவேளையில், யாழ். மண்ணில் பல்கலைக்கழகம் தோற்றம் பெறுவதை தடுத்து விடாதீர்கள் என்றும் சிலர் குரல் கொடுத்தனர். அதனால் இதுவிடயம் தொடர்பான கருத்துகள் இன்றுவரை தொடர்க்கையாகவே இருந்தன.

சேர் பொன். இராமநாதன் அவர்களின் பெரும் சொத்தாகிய திருநெல்வேலி பரமேஸ்வரா கல்லூரி பல்கலைக்கழகமாக மாறியபோது அவரது இலட்சியங்கள் இவ்வளாகத்தில் பேணிப் பாதுகாக்கப்படும் என அன்றைய பிரதமர் அமரர் ஸ்ரீமாவோபண்டாரநாயக்காபல்கலைக்கழக திறப்பு விழாவில் உறுதியளித்திருந்தார். எனினும் இங்கு இந்துபீடம் அமைக்கும் முயற்சி இப்போதுதான் கைகூடியுள்ளது. பல துணைவேந்தர்கள் இம்முயற்சியில் ஈடுபட்ட போதிலும், இதுவிடயம் நிறைவேறவில்லை. பேராசிரியர் வசந்தி அரசரட்னம் துணைவேந்தராக பணியாற்றிய காலத்தில் பேராசிரியர் மா. வேதநாதன் தலைமையில் ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டது.

அந்தக் குழுவில் பேராசிரியர் ஸ்ரீசந்குணராசா, கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன் உட்பட பேரவை உறுப்பினர்கள் அங்கம் வகித்தனர்.

இந்தப் பீடத்துக்கான திட்டமிடல் அறிக்கை தயாரிக்கப்பட்டு உயர்கல்வி அமைச்சக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. இதுவிடயம் தொடர்பாக யாழ். பல்கலைக்கழக மாணியங்கள் ஆணைக்கும் உறுப்பினரான பேராசிரியர் இ.குமாரவடி வேல் அவர்கள் மிகுந்த அக்கறை எடுத்தார். பேராசிரியர் இ.விக்னேஸ்வரன் துணைவேந்தராக விளங்கிய காலத்தில் இத்திட்டத்திற்கான அனுமதி உயர்கல்வி அமைச்சினால் வழங்கப்பட்டது. கலாநிதி (திருமதி) சுகந்தி ஸ்ரீமுரளிதரன் இத்துறையின் முதலாவது பீடாதிபதியாக நியமிக்கப்பட்டார். யாழ். பல்கலைக்கழக நிறைவேற்று அதிகாரியாக தற் போது பதவிவகிக்கும் பேராசிரியர் கந்தசாமி அவர்களால் இப்பீடம் சம்பிரதாயழூர்வமாக திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இப்பீடம் எதிர்காலத்தில் இந்து சமய வளர்ச்சிக்கு பெரும் பங்காற்றும் என சமூகம் எதிர்பார்த்துக் காத்திருக்கிறது. ஈழத்து இந்து சமயத்தின் தொன்மை, வரலாறு பாதுகாக்கப்படுவதுடன், சிற்பம், ஓவியம், யோகாசனம், வேதாகமம், சோதிடம், வானவியல், சாஸ்திரம் உட்பட இந்துப் பாரம்பரியக் கலைகள் அனைத்தையும் எதிர்காலத்தில் காப்பாற்ற வேண்டிய கடப்பாடு இப்பீடத்தைச் சார்ந்ததாகும். மொழிபெயர்ப்பாளர்களை நியமித்து, அவர்களது துணையுடன் ஈழத்து இந்து மதம் தொடர்பான நூல்களையும் செய்திகளையும் பிறவுக்கும் அறியச் செய்யும் பாரிய பணியை இப்பீடத்திடமிருந்து பலராலும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

எனவே நான்கு சுவர்களுக்குள்ளே போதனை செய்வதாக இந்து கற்கைகள் பீடம் தொடராமல், இந்து சமூகம் எதிர்நோக்கும் சவால்களுக்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் செயற்படவேண்டும். பல்கலைக்கழகத்திற்கு வெளியேயுள்ள துறைசார் அறிஞர்களையும் பயன்படுத்தி ஒரு வித்துவச் சபையை உருவாக்கி சீரிய முறையில் செயற்பட வேண்டியதும் அவசியமாகும். பலராலும் வரவேற்கப்படுகின்ற யாழ்.பல்கலைக்கழக இந்து கற்கைகள் பீடம் வெற்றிகரமாக இயங்குவதற்கு இறையருளை வேண்டுவோமாக!

சிதம்பரம் அருள்மிகு ஆணந்த நடராஜமூர்த்தி திருக்கோயில் மகோற்சவம்

சிதம்பரம் அருள்மிகு சிவகாமசுந்தரி அம்பாள் சமேத ஸ்ரீ ஆணந்த நடராஜமூர்த்தி திருக்கோயில் மகோற்சவம் பெருவிழா ஜூன் 29ஆம் திகதியன்று கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகிறது.

ஜூலை 7ஆம் திகதியன்று
இரதோற்சவமும், மறுநாள் 8ஆம் திகதியன்று
தீர்த்தோற்சவமும் இடம்பெறவிருக்கின்றன.

உலகமே வியக்கும் அன்னை சிவத்துமிழ்ச்செல்வி

கலாநிதி ஆறு.திருமுருகன்

ஸழத்திருநாடு செய்த மாதவத்தால் எம் மண்ணில் மகத்தான் ஓர் அன்னை தோற்றம் பெற்றார். உலகமே வியக்கும் சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அம்மையாரை ஸழத்து சைவ உலகம் நடமாடும் தெய்வமாக மதித்துப் போற்றியது. தெல்லிப்பழை அப்பாக்குட்டி - தையற்பிள்ளை தம்பதியினர் பெற்ற அருந்தவப் புதல்வி, இன்று அகில உலகத்தின் பெருமதிப் பிற்குரிய அன்னையாகத் திகழுகின்றார்.

1925ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 7ஆம் திகதி மிருகசீரிடம் நடசத்திரத்தில் பிறந்த சிவத்தமிழ்ச்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையார் 2008 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 15ஆம் திகதி விசாக நடசத்திரத்தன்று இறைவனடி சேர்ந்தார். தன் வாழ்நாள் முழுவதும் சமய, சமூகப் பணிக்காக தொண்டாற்றிய அம்மையாருக்கு நிகராக இம்மண்ணில் எந்தவொரு பெண்மனியையும் குறிப்பிட முடியவில்லை.

சைவ சமய விடயங்களை ஆழமாகக் கற்றுணர்ந்து அருமையான சமயச் சொற்பொழிவுகளை ஆற்றிய பெருந்தகை. தமிழ் இலக்கியத்தை ஐயம்திரிபற கற்று, சிறந்த பண்டிதராக எம் மத்தியில் வாழ்ந்தவர். தன் சொல்லாலும் செயலாலும் ஒருமித்து செயற்பட்டு, ஒரு சமய மறுமலர்ச்சியை எம்மண்ணில் ஏற்படுத்தியவர். சிறு கோயிலாகவிருந்த தெல்லிநகர் துர்க்கை அம்மன் ஆலயத்தை தேசம் போற்றும் பெருங்கோயிலாக மாற்றிய பெருமைக்குரியவர். ஆலயம் ஆத்மாக்களுக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் நிலையம் என்பதை நிலை நிறுத்தியவர். ஏழை பங்காளராக வாழ்வதே உண்மையான ஆத்மீகம் என்பதை உணர்த்திக் காட்டியவர். ஆதரவற்ற பெண் குழந்தைகளுக்கு அபயகரம் நீட்டியவர். சான்றோர் அவையில் தன் தனித்துவ ஆற்றலை வெளிப்படுத்தியவர். இவரைப்பற்றி இன்னும் எத்தனையோ சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். இப்பிறப்பில் இனிமேல் இத்தகைய ஒருவரை சந்திக்க முடியாது.

என் வாழ்வில், எனக்கு கடவுள் தந்த ஓர் உன்னத வழிகாட்டி அன்னை சிவத்தமிழ்ச்செல்வி அம்மா என்றால் மிகையாகாது. அம்மையாருடைய ஆற்றுப்படுத்தவில் பதினான்கு ஆண்டுகள் பணியாற்றும் பாக்கியம் எனக்கு கிடைத்தது. தினமும் அம்மையாரைச் சந்தித்து, அவர் திருவடியை வணங்குவேன். அவர் கூறும் அறிவுரைகளைக் கேட்கும் வாய்ப்பு கிட்டியது. அவரால் அடியேன் பெற்ற பேறுகள் அனைவரும் அறிந்ததே.

நாம் இன்று சமய சமூகப் பணிகளில் ஈடுபடுவதற்கு அம்மையார் காட்டிய நெறிமுறையே பல வெற்றிகளை சந்திப்பதற்கு வாய்ப்புத் தந்தது. என் வாழ்வில் அகத்தில் நினைந்திருக்கும் தெய்வமாக அம்மையாரை யான் கருதுகிறேன். கடந்த

பதினொரு ஆண்டுகளாக துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தின் வளர்ச்சி நிலையில் நானும் இனைந்திருந்து பங்காற்றுவதற்கு வித்திட்ட அன்னையை நீளநினைந்து வணங்குகிறேன்.

என்றும் விண்ணிலிருந்து அன்னையின் ஆசி கிடைக்கப் பிரார்த்தித்து அவருக்கு என் ஆயிரமாயிரம் நன்றி மலர்களை சமர்ப்பித்துக் கொள்கிறேன்.

(அமர்ர்) பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தன் பார்வையில் சிவத்தமிழ்ச்சௌல்வி

நமது தலைமுறை சார்ந்தவராகத் திகழும் சிவத்தமிழ்ச்சௌல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் தொடக்கத்திலே சைவ சமயச் சொற்பொழிவாளராக உருவானவர். நாவலர் தொடக்கிவைத்த பிரசங்க மரபினை இன்றைய தலைமுறையிலே பேணி நின்ற அவர் தமது சொல்வன்மையால் ஈழத்தில் மட்டுமன்றித் தமிழகத்திலும் மலேசியாவிலும் சிங்கப்பூர் முதலிய கீழைத்தேய நாடுகளிலும் சைவப் பிரசாரங்க் செய்தவர். அத்திறமை காரணமாகப் பல உயர் விருதுகள் வழங்கப்பட்ட சிறப்புடையவர். அவற்றின் பயனாக ‘நாவலருக்குப் பின் தங்கம்மா’ என்று பத்திரிகை ஒன்றினால் விதந்துரைக்கப்பட்டவர்.

இவ்வாறு சொற்பொழிவுத் துறையிலே நாவலர் ஆற்றியபணியினை இன்று மேற்கொண்டுவரும் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் இன்று ஆலய அறங்காவற் குழுவின் தலைமையை ஏற்று ஆலய பரிபாலகராகவும் திகழ்கிறார். ஆலய பரிபாலகர் என்ற நிலையிலே அவர் தமது அறங்காவற் குழுவின் ஒத்துழைப்புடன் இன்று ஆற்றிவரும் அறப்பணிகள் சைவ வரலாற்றிலே தொண்டாற்றிய பெண்மணிகள் வரிசையிலே சிவத்தமிழ்ச்சௌல்விக்குச் சிறப்பிடமுண்டு. ஒரு பெண்ணின் நிருவாகத்தில் ஒரு தேவஸ்தானம் சிறப்புடன் விளங்க முடியுமென்பதற்குத் தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் ஒர் எடுத்துரைக்காட்டாகும்.

ஆலயம் என்பது வெறும் வழிபாட்டுத் தலம் மட்டுமன்று; அது பொதுவாழ்வின் சகல துறைகளுடனும் தொடர்புடையதாகப் பணியாற்ற வேண்டுமென்பதற்குத் தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி ஆலயங்க் சான்றாக அமைகின்றது. அது கதியற்றோருக்குப் புகலிடமாகவும், ஏழைகளின் கண்ணீர் துடைக்குங் கருணை இல்லமாகவும் அமைய வேண்டுமென்ற சிந்தனை சிவத்தமிழ்ச்சௌல்வியின் ஆலய பரிபாலன முறையிற் செயற்படுத்தப்படுகின்றது. ஆலய வருவாயிற் பல அறப்பணிகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றமையும், அநாதைகள் இல்லம் நிறுவி நடத்துங் செய்கையும் இதற்கு எடுத்துக் காட்டுக்களாகும். இத்தேவஸ்தானத்திற் சைவசித்தாந்த மகாநாடு போன்ற மகாநாடுகள் இடம்பெற்றுள்ளன. சமயச் சார்பான பல நூல்களை இத்தேவஸ்தானம் வெளியிட்டிருக்கின்றது. இவ்வகையில் ஈழத்தின் சைவ வரலாற்றின் அடுத்த கட்டத்திற்கான அடித்தளம் சௌல்வி தங்கம்மா அவர்களால் இடப்படுகின்றதென்பதை உணரமுடிகின்றது.

(‘சிவத்தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்’ நாளினிழுந்து - 1985)

நினைவுலைகளில் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையார்

தங்க முகுந்தன்

பதினொரு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், 2008 ஜூன் 15ஆம் திங்கதி. தூர்க்காதுரந்தரி, சிவத்தமிழ்ச்செல்வி, திருவாசகக்கொண்டல் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அம்மையார் அவர்களது மறைவுச் செய்தியறிந்து தாயினைப் பிரிந்த கன்றினைப் போல சொல்லமுடியாதளவு பிரிவுத்துயர் கொண்டேன்.

நல்லூர் சிவயோக கவாயிகள் கூறிய “எப்பவோ முடிந்த காரியம், ஒரு பொல்லாப்பும் இல்லை, முழுதும் உண்மை, நாமறியோம்” என்ற நான்கு மகா வாக்கியங்களின் பொருளை உணர்ந்து நமக்குள் நாமே எம்மைத் தேற்றி அன்னாருடைய பூதவுடலுக்கு அஞ்சலி செய்யாது கடல் கடந்து சவிற்செலாந்து தேசத்தில் தங்கியிருந்த நிலையில் எம் மனக்கண்முன்னே அம்மையாருடைய புகழுடம்புக்கு நான் அஞ்சலி செலுத்தியிருந்தேன். அடியேன் முப்பது வருடங்களுக்கு மேற்பட்ட காலம் அம்மையாருடன் தொடர்பு கொண்டிருந்ததை இந்த நேரத்தில் மீட்டுப் பார்க்கிறேன்.

1977ஆம் ஆண்டு பிற்பகுதியில் நாம் தெல்லிப்பழை ஸ்ரீ காசிவிநாயகர் ஆலயத்திற்குப் பக்கத்தில் குடிவந்த காலங்களில் காசிப்பிள்ளையாரிடமும் தூர்க்காதேவியிடமும் தினமும் சென்று வழிபட்டு வருவதுடன் ஆலயத் தொண்டுகளிலும் ஈடுபட்டுவந்தேன். தூர்க்கை அப்பாள் ஆலயத்தில் ஓவவொரு திங்கட்கிழமை மாலையிலும், அடுத்தநாள் செவ்வாய்க்கிழமையும் விசேட பூசைகளுக்காக பல தொண்டுகள் செய்துவந்தோம். அம்மையாரை நாம் எல்லாரும் ரீச்சர் என்றே பாசமாக அன்பு பாராட்டி அழைத்து வந்தோம்.

ஆலயத்தை மிகவும் உன்னத நிலைக்கு கொண்டுவந்த அவரது அயராத உழைப்பை, அன்னை அம்பிகையிடம் தன்னை அர்ப்பணித்த பாங்கை எடுத்துரைக்கச் சொல்லால் முடியாது. இராச கோபுரம், சித்திரத்தேர், தீர்த்தத்தூாகம், அன்னதான மடம், கல்யாண மண்டபம் மட்டுமல்ல அம்பிகையின் அழகிய திருவுருவச் சிலை வார்ப்பு, இன்று கண்ணரென ஓலித்துக்கொண்டிருக்கும் கண்டாமணி வார்ப்பு, சைவ சித்தாந்த திருமுறை மாநாடு, சண்டிமகாஹாமம் என்பவற்றைத் திறம்பத நடாத்தி முடித்ததும் ஹரிதர்கிரி கவாயிகள், திருமுருக கிருபானந்தவாரியார் ஆகியோரைத் தரிசிக்கும் பேறு எமக்குக் கிடைத்ததும் அன்னையுடைய அளப்பரிய அடக்கமான சேவையினால்தான் என்றால் மிகையாகாது.

கன்னாகம் திருமகள் அச்சகத்தைப் பொறுப்பெடுத்து பெரிய புராண வசனச் சுருக்கத்தை மறுபிரகரம் செய்த பெருமை ரீச்சருக்குண்டு. ஆலயத்தின் நகைகளும் பெறுமதிமிக்க பொருட்களும் கொள்ளையிடப்பட்ட போதும், வசந்த மண்டபத்திற்கு அருகிலுள்ள களஞ்சிய அறை படையினரின் ஏறிகணைத் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகி சேதமடைந்த பொழுதும், மனவுறுதியுடன் எல்லாம் அவளே பார்த்துக் கொள்வாள் என்று எமக்கு ஆறுதல் சொல்லித் தேற்றிய மனத்திடத்தை நினைவிற் கொள்ள

வேண்டும். களவுபோன நகைகள் மீளாவந்ததே அம்பாளின் அனுக்கிரகம் என்பதனை விட ரீச்சரின் அருள்வாக்கு என்றால் மிகையாகாது.

அம்மையார் ஈழநாட்டின் நாவலருக்கு அடுத்த ஆறாம் சமயகுரவராக போற்றப்பட வேண்டிய பெருமைக்குரியவர். அறுபத்து மூன்று நாயன்மார் வரிசையில் வரும் பெண்ணடியார்கள் மூவரையொத்த பெரும் பணியாற்றியவர். நமது நாட்டில் மாத்திரமல்ல பல வெளிநாடுகளுக்கும் சென்று தமிழ்ப் பணியும் சமயப்பணியும் புரிந்த பெருமைக்குரியவர். அனைவருடனும் எளிமையாகவும், புன் முறுவல் பூத்த முகமுடையவராய் அன்பொழுகவும் பேசி வந்தவர். அனைவரது நெஞ்சங்களிலும் என்றும் நீங்காமல் உறைகின்ற பெருமைக்குரியவர்.

செஞ்சோற் செல்வர் சிவத்திரு ஆறுதிருமுருகன் அவர்களிடம் தமக்குப் பின் தனது பொறுப்பை ஒப்படைத்தார் என்று கூறுவதில் பெருமையடைகிறேன். ஏனெனில் இதுகூட ஒரு குருபரம்பரையையொத்த பணியென நான் கருதுகிறேன். எம் இனத்தின் கண்ணனத் திகழ்ந்தவர் அம்மையார் அவர்கள். ஒவ்வொரு செவ்வாய்க்கிழமையும் ஆலய வழிபாட்டின்போது தமிழ்ப் பண்பாட்டையும், வாழ்வில் எளிமையையும் கடைப்பிடிக்க அவர் கூறிவந்த அறிவுரைகள் போற்றுதற்குரியன.

மாவைக் கந்தன் காம்யோற்சவப் பெருவிழா - 2019

வரலாற்றுப் பெருமைவாய்ந்த மாவிட்டபுரம் ஸ்ரீ கந்தசுவாமி ஆலய காம்யோற்சவப் பெருவிழா எதிர்வரும் ஜூலை மாதம் 7 ஆம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆரம்பமாகின்றது. ஜூலை 27 ஆம் திகதி சனிக்கிழமை மாலை 3.00 மணிக்கு திருக்கார்த்திகை உற்சவமும், 30 ஆம் திகதி செவ்வாய்க்கிழமை காலை 7.00 மணிக்கு தேர்த்திருவிழாவும், மறுநாள் 31 ஆம் திகதி ஆடி அமாவாசை நாளன்று தீர்த்தத் திருவிழாவும் இடம்பெறவிருக்கிறது.

வழிமேபோல இவ்வருடமும் கீரிமலை கண்டகி தீர்த்தக் கேணியில் தீர்த்தத் திருவிழா நடைபெறும். மாவை ஆலயத்தில் அதிகாலை 5.00 மணிக்கு இடம்பெறும் வசந்த மண்டபப் பூசையைத் தொடர்ந்து, 5.30 மணிக்கு முருகப் பெருமான் கீரிமலைக்கு எழுந்தருவார். காலை 6.00 மணிக்கு கீரிமலை கண்டகி தீர்த்தக் கேணியில் தீர்த்தத் திருவிழா இடம்பெறும். அன்றையதினம் மாலை 6.00 மணிக்கு முருகப் பெருமான் கீரிமலையிலிருந்து மாவை ஆலயத்திற்கு புறப்படும் நிகழ்வு இடம்பெறும்.

மாவைக் கந்தன் ஆலயத்தில் தினமும் காலை 11.30 மணிக்கு ஆரம்பமாகி நடைபெறும் வசந்த மண்டபப் பூசையைத் தொடர்ந்து நண்பகல் 12.00 மணிக்கு பகல் திருவிழாவும், மாலை 6.00 மணிக்கு ஆரம்பமாகி நடைபெறும் வசந்த மண்டபப் பூசையைத் தொடர்ந்து இரவுத் திருவிழாவும் இடம்பெறவிருக்கின்றன.

உற்சவகால சிறப்பு நிகழ்வாக தினமும் காலை 9.00 மணிக்கு மாவை ஆலய ஆஸ்தான வித்துவான் கானகதாவாரிதி பிரம்மஸ்ரீ சிவ.வை.நித்தியானந்த சர்மா நிகழ்த்தும் ‘திருமுருகன் பெருமை’ எனும் பொருளிலான தொடர் கதாப்பிரசங்கம் இடம்பெறும்.

ஆனி மகமும் திருவாசக நினைப்பும்

கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குப்பு

ஆண்டு தோறும் ஆனிமாதம் பிறந்துவிட்டால் மகநடசத்திரத்தை சைவ உலகம் மறக்க முடியாது. மணிவாசகப் பெருமானுடைய குருபுதை தினம் இதுவாகும். தேனின் இனிய திருவாசகப் பாடல்களால் சைவ உலகை எழுச்சி பெறச் செய்தவர் அவர். தான் பெற்ற எழுச்சியை பரவ வைத்தவர். மாணிக்கவாசகப் பெருமான்,

"இரும்புதரு மனத்தேனை
சர்த்து சர்த்து என் என்புருக்கி
கரும்புதரு சைவ எனக்கு காட்டினாய்"

என்று குருமணியால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட சிறப்பை திருவாசகத்தில் காட்டியுள்ளார்.

"பழுதி லாதசொல் மணியினைப் பக்திசெய்து அங்பு
முழுது மாகிய வடத்தினால் மறை தொடுத்து அலங்கல்
அழுது சாத்தும் மெய் அன்பருக்கு அகமகிழ்ந்து ஜீயர்
வழுவி லாதபேர் மாணிக்க வாசக னென்றார்".

இறைவனால் தனக்கு அருளப்பட்ட அற்புதத்தை மேற்படி பாடலில் காட்டுகிறார். தமிழ் மொழியில் எழுந்த பக்தி இலக்கியங்களுள் திருவாசகத்துக்குச் சிறப்பிடம் உண்டு. ஒதுவாரது என்பு நெந்துருகும் உள்ளம் நெக்கேங்கவும் ஆக்குந்திறன் திருவாசகப் பாடல்களுக்கு உண்டு. இதனை அழுது அழுது ஆண்டவன் அடிகளில் சாத்தினார் மணிவாசகர். "நினையேன் அழுதால் உன்னைப் பெறலாமே" என்று போற்றினார். அவரடைந்த பக்திப் பரவச நிலையைத் திருவாசகத்தை உள்ளன்போடு ஒதுவார் அனைவரும் உனரமுடியும்.

மணிமொழிகளை வழங்கிய அடிகளுக்கு மாணிக்கவாசகர் என்ற நாமத்தை இறைவனே தூட்டியருளினார். இது இறைவனாற் கொடுக்கப்பட்ட தீட்சா நாமம். இறைவரே இவர் பாடல்களை விரும்பித் தமது திருக்கரத்தால் எழுதிச் 'திருச்சிற்றும்பல முடையார்' என்று கைச்சாத்துமிட்டனர் என்றால் இதன் பெருமைக்கு வேறு சான்றுகள் தேவையில்லை. இவ்வாறு பெரும் புலவராகிய மணிவாசகரின் பாடல்களை எம்பெருமான் எழுதியமை குறித்துச் சிவப்பிரகாச கவாமிகள் கற்பனை செய்து மணிவாசகரை நோக்கிக் கூறுவதுபோற் பாடுகிறார்.

"தன்னை நீ புகழ்ந்து உரைத்த
பழுதில் செய்யுள் எழுதினன் அதனால்
புகழ்ச்சி விரும்பன் போலும்
இகழ்ச்சி அறியா என்பனி வோனே"

திருவாசகப் பாடல்கள் மாணிக்கமணி போன்றவை என்பதோடு அமையாமல் தேன் போன்றவை என்பதையும் பெரியார்கள் அனுபவத்திற் கண்டனர். 'மணிமொழியார் நூலை விரும்பித் தம்மோடு வைத்துக் கொண்டது கடையூழி வரும்

தனிமை கழிப்பதற்காக' என்று நயப்பாகப் பாடினார் சுந்தரம்பிள்ளை. எனவே சைவத்திருமுறைகளில் சிறப்பிடம் பெற்ற திருவாசகத் தேனை அனுபவித்து உய்தி பெறுவோமாக!

வரலாற்றுச் சுருக்கம்

சுந்தரப் பிரச்த்தியெற்ற மாணிப்புரம் கந்தசுவாமி கோவில்

இலங்கையில் காணப்படும் சைவத் திருத்தலங்களில் வரலாற்றுப் பெருமையும் தொன்மையும் வாய்ந்ததாக மாவிட்டபுரம் கந்தசுவாமி கோவில் காணப்படுகின்றது. மாருதப்பிரவல்லி எனும் குதிரை முகமுடைய சோழ இளவரசி முருகப்பெருமானை வழிபட்டு, முருகன் அருளால் குதிரை முகம் நீங்கி மகா பேரழகு பெற்றதாக வரலாறு கூறுகின்றது. அதன் காரணத்தால் இவ்வூருக்கு மாவிட்டபுரம் (மா + விட்ட + புரம்) என்ற பெயர் ஏற்பட்டது என்பது வரலாற்று ஆசிரியர்களின் கருத்தாகும்.

குன்மநோயும் குதிரைமுகமும் கொண்டவளாகிய திசையுக்கிர சோழனின் மகன் மாருதப்பிரவல்லி என்னும் அரசிளங்குமாரி சோழநாட்டினின்றும் இங்கு வந்து தங்கி, கீரிமலையில் தீர்த்தமாடி சிவாலய தரிசனம் செய்யும் நியமம் பூண்டு அதன் பயனாய் நோயும் நீங்கி முகம் மாறப்பெற்றாள் என்பது வரலாறு. அவள் தங்கியிருந்த இடம் 'குமாரத்திபள்ளம்' என இன்றும் வழங்கப்படுகின்றது. எவ்விடத்தில் அவள் குதிரை முகம் நீங்கியதோ அவ்விடம் இன்று மாவிட்டபுரம் என அழைக்கப்படுகின்றது.

முகம் மாறிய இடத்தே முருகப் பெருமானுக்கு கோயில் எடுக்க விரும்பிய அவள், தன் விருப்பத்தை தந்தைக்கு தெரிவிக்க அவன் மகிழ்ந்து ஆலய அமைப்பிற்கு தேவையான கட்டடப்பொருட்களுடன், விக்கிரகங்களையும், சிற்பாசாரியார் முதலான தொழிலாளர்களையும், அந்தனர்களையும் அனுப்பிவைத்தான். ஆலயம் சிவாகம முறைப்படி அமைக்கப்பெற்றது. இது வரலாறாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

ஆலயத்தில் நித்திய பூசைகளும் சிறப்பு நாட்களில் விசேட பூசைகளும் வருடந்தோறும் ஆடி அமாவாசையன்று தீர்த்தத்திருவிழா அமையும் வகையில் திருவிழாக்களும் ஒழுங்காக நடைபெற்று வருகின்றன.

மாவைக்கந்தன் மேல் ஏராளமான பக்தி நூல்கள் எழுந்துள்ளன. அவற்றுள் சன்னாகம் முத்துக்குமார கவிராசரின் மாவைச் சுப்பிரமணியர் தோத்திரம், இருபாலை சேனாதிராச கவிராயரின் மாவைப் பதிகம், மாவை ஊஞ்சல், சன்னாகம் அ.குமாரசாமிப் புலவரின் மாவைப் பதிகம், மாவை இரட்டை மணிமாலை, மாவைக் கலிவெண்பா, நல்லூர் ம.சரவணமுத்துப் புலவரின் மாவை ஊஞ்சஸ்ற் பாடல், சபாபதி நாவலரின் மாவை அந்தாதி, தெல்லிப்பழை பொன்னம்பலப்பிள்ளையின் மாவையமக அந்தாதி, மாவை திருவிரட்டை மணிமாலை, ஆறெழுத்துப் பத்து என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

திருவாசகத்திற் பக்திப்பெருக்கு

பேராசிரியர் கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன்

பக்தி வைராக்ய விசித்திரம் பற்றிப் பேசுவது திருவாசகம். இதில் பக்தியின் மெய்ப்பாடுகளை ‘மெய்யுணர்தல்’ மூலமாக துலக்குகிறது திருச்சதகம். பக்தி நிலையிலே ‘விதிர்விதிர்த்து நிற்றல்’ என்பதனை எடுத்துரைப்பது இப்பனுவல். பக்தியின் அடுத்த நிலை ‘கைதான் தலைவைத்தல்’, அதற்கடுத்து ‘கண்ணீர் ததும்புதல்’, பின்னர் ‘உள்ளம் வெதும்புதல்’ என்று பக்தி நிலை வளர்ச்சியடைவது நோக்கற்பாலது. உடம்பின் பரிபக்குவநிலை இத்தகு வளர்முகமாக மெய்ப்பாட்டுணர்ச்சி நலனைத் தந்து வெளியிலே பக்தனை இனங்காட்டும் என்பது உணர்தற்பாலது. பக்திப்படிநிலையிலே உச்சம் அடைவதற்காகவே உணர்வோடு சிவனை உள்நினைத்து உருகி வேண்டியவர் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள். இதன் பெறுபேறுதான் திருவாசகம் எனுந் தேன்.

சிவன், பக்தி வலையிலே படுவோன் என்பது மனிவாசகரது பேரனுயவம். பக்திக் குழைவும் இறைவனது அருளின் ஆட்சிப்படுத்துகையும் அடியவனை விதிர்விதிர்க்க வைப்பதனை நோக்க முடிகிறது. ‘கைதான் தலைவைத்து நிற்றல்’ என்பது மனிதனுள் கிடந்த அன்புநிலை துடித்தெழுந்து செயல் வடிவம் பெறுவதனாலே வெளிப்பட்டு நிற்கும் மெய்யுணர்வுச் செயற்பாடு. ‘கண்ணீர் ததும்புதல்’ என்பதுதான் மிகவுயர்ந்த பக்திப் புள்ளாங்கித நிலைப்பாடு. இதன் பின் உள்ளம் வெதும்பும் என்றுரைக்கும் திருவாசக பக்தி மெய்ப்பாட்டு வளர்ச்சியினை நாம் சற்று ஞாபகப்படுத்துதல் நலம் பயப்பதாகும்.

நம் உள்ளத்தில் இருந்த பழுத்த பக்திப் பண்பாடும் நடைமுறையும் காலத்துக்குக் காலம் புதிய புதிய தாக்கங்களினாலும், நெஞ்சகத்துக் கண்மறைத்து நெகிழிவிடும் கைங்கரியமாயும் அற்றுப் போவதனையும் இன்று உணர முடிகின்ற காணத்தினாலே, உள்ளதை உள்ளபடி உணர்த்துதல் வேண்டும் எனும் நிலைப்பாடு காரணமாக இக்கருத்துக்களை ஆழமாய் உணர்த்த வேண்டியுள்ள கடப்பாடுண்டு. சைவசித்தாந்தம் ‘தாடலை’ என்று குறிப்பிடும் ஆன்மாவில் ‘சிவம் பதித்தல்’ எனும் தன்மையும் இங்கு நினைவுபடுத்த வேண்டியது அவசியமாகும். தங்கப் பவணைச் சூடேற்றி அதனில் கல்லினை வைத்து இறுக்கும் முயற்சிதான் ஆன்மாவில் ‘சிவசக்தி பதிதல்’ என்பதாகும். தன்முனைப்பக் கெடத் தனிமுதலின் பதிவு ஆன்மாவிலே பொருந்துதலே ‘திருவருட் சக்தி பதிதல்’ எனப்படுகின்றது. இதனையே மாணிக்கவாசகர் திருச்சதகப் பாடலிலே ‘திருவருளாலே இருக்கப்பெறின்’ என்று குறிப்பிடுகிறார். மனிவாசகரின் பக்தி ‘பிறதெய்வம் உள்ளேன்’ என்ற நிலைப்பாட்டை எட்டிவிடுகின்றது.

‘சிவ வழிபாடே’ உண்மையான தனித்துவ வழிபாடு என்ற தெளிவு கொண்டவர் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் என்ற அற்புதச் செய்தியை நாம் ‘பக்தி’ யுடன் உறுதிப்படத் தெளிந்துணர்ந்து கொள்ளுதல் வேண்டும். ‘உள்ளேன் பிற தெய்வம்’ என்று சத்தியப்

பிரமாணம் செய்து கொள்ளும் திருச்சதகத்துப் பாடல் வரிகள் நமக்கு இன்றும் கைவர வேண்டும். இது மிகவும் கைவர இயலாத கடுமையான, நடைமுறையிலே மிகவும் உயரிய, கட்டுப்பாடானதோரு கொள்கைப் பிரகடனமாகும்.

திருவருளாலே உலக வாழ்விலே என் வாழ்வு இருக்கப் பெறின் ‘பிற தெய்வம் உள்ளேன்’ என்றும் உறுதி தருகிறார். பிற தெய்வம் உள்ளது சிவனையே தொழு நினைக்கும் மாணிக்கவாசகரது மனம் மிக எளிமையாகவே சிவ வழிபாட்டை நேசிக்கிறது. எப்படியெனில் ‘நினதடியாரோடு’ உறவு வைத்துக் கொள்வதாலே ‘பிற தெய்வம் உள்ளேன்’ என்று, நாம் பொருள் கொண்டு மிக மகிழலாம் தானே! சங்கம வழிபாடு சிவவழிபாட்டையே தூக்கி நிலைநிறுத்தும் என்ற மெய்யனுபவம் திருவாசகத்தினாடே உனர்த்தப்படுகிறதல்லவா? இங்கு சைவசித்தாந்தத்தின் சங்கம வழிபாட்டுக் கொள்கை கட்டப்படுகிறது. ‘உனக்கன்பருள்ளாம் சிவமே பெறுந்திருவையே நான் பெறுதற்கு விரும்புகிறேன். இதையும் நின் திருவடிக்காம் நின்றுருகிட விழைகிறேன்’ என்றும், அதற்கு ‘அருளு கண்டாய் அடியேற்கு’ என்று கசிந்திருகும் மெய்ப்பாடு பக்தியின் உச்சக்கட்டமல்லவா? மாணிக்கவாசகரின் நினைவு ‘நிறந்தரமாய் உன்வார்கழற் கண்பு எனக்கு நிறந்தரமாய் அருளாய்’ என்றல்லவா அமைந்திருக்கிறது. இங்கு அவரது தீராத வேட்கையும் அன்புறுத்தலும் வெளிப்படக் காணுகிறோம்.

மாணிக்கவாசகர் தமது பக்தியின் தன்மையைக் காட்டும் பொழுது ‘நாடகத்தின் உன்னடியார் போல் நடந்து’ என்று குறிப்பிடும் பாங்கு பெரும்பாலோர் நன்கறிந்ததே! இங்கு பக்தியனுபவமின்மையும், எவ்வாறு பக்தி செய்ய வல்லேன் என்னும் அவர் நிரம்பிய உள்ளத்தினராய் வேண்டுதல் புரியும் பான்மையையும் அறிகிறோமல்லவா? இதுதான் தலைவனாம் சிவனையே அறிவுறுத்தும்படி இரந்து நிற்கும் நிலையாகும்.

‘அருளமுதம் புரியாயேல் நான் வருத்துவன்’ என்று குறிப்பிட்டு ‘மற்றென்னே நான் ஆமாறே’ என்றும் கவலையுறுகிறார். மணிவாசகர் தமது பக்தியை நோக்கி இழிவுபடக் கூறும் பாங்கும், உனை எப்படித் தொழுவது, போற்றுவது, புகழ்வது, என்பனபற்றித் ‘தம்மைப் பழிப்பது’ போலவே திருவாசகத்திலே பாடும் நிலைப்பாடும் காணத்தக்கது. உனது திருவடிகளை எண்ணி நினைத்து அகங்குழையேன் அன்புருகேன், மூமாலை புனைந்தேத்தேன், புகழ்ந்துரையேன், நின் திருக்கோயில் தூகேன், சூத்தாடேன், சாமாறே விரைகின்றேன் என்றெல்லாம் இரங்குகின்றார்; ஏங்கி நிற்கின்றார்.

மாலமுதப் பெருங்கடலே, மலையே, முனைவனே என்றெல்லாம் சிவனைக் குறிப்பிடும் மணிவாசகர் தம்மை மூர்க்கனே என்று அழைக்கிறார். இவ்விடத்திலே தமிழில் உள்ள பழமொழி ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. ‘மூர்க்கனும் முதலையும் கொண்டது விடா’ என்பதே அப்பழமொழியாகும். இப்பழமொழி ‘பக்திவைராக்கியம்’ என்னும் பொருளோடு மிகமிக நெருங்கிய தொடர்புடையது என்பதைச் சூக்குமமாயுணர்வோர் நன்கறிவர். புறம்புறந் திரிந்து சிக்கெனப் பிடிக்குந் திருவருட் செயல்தான் சிவன் செயல். இது உயிருக்கும் பொருந்தும். இறைக்கும் பொருந்தும்.

சிவனைத் ‘தேவர்கோ அறியாத தேவதேவன்’ என்று பெருமைப்பட பேசும் மணிவாசகர், மூவர் கோளாய் நின்ற முதல்வன், முர்த்தி, முதை, மாதாளும் பாகத் தெந்தை என்றெல்லாம் பக்தியுணர்வு மேலிட அழைக்கும் திறன் நோக்கற்பாலது.

குருவருளின் மூலம் பக்தியுணர்வெனும் அற்புதச் சொத்தினைப் பெற்றவர் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள். ‘மாறிலாத மாக்கருணை வெள்ளமே’ என்றும் ‘ஸ்ரிலாத நீ’ எளிமையாகி வந்து ஒளிசெய் மானுடமாக நோக்கி’ என்றும் சிவனின் கருணைபொழி தன்மைகளைச் சுட்டுகிறார். ‘வனநாடரும் அறியொனாதநீ’ என்றும், ‘ஏனைநாடருந் தெரியொனாதநீ’ என்னை இன்னிதாய் ஆண்டுகொண்டவா’ என்றும் கூறும்பொழுது, சிவனின் ‘ஞானநாடகம்’, ‘ஆனந்தாதீதம்’ இங்கு பேசப்படுகிறது.

பக்திக்குரிய பிறிதொரு சாதனம் பாடுதலாகும். பாடுதல், ஆடுதல், இறையருளோடு கூடுதல் என்பனவற்றையும் மணிவாசகர் நூறாவது திருவாசகத்திலே பாடியுள்ளார். ‘பாட வேண்டும் நான் போற்றி நின்னையே பாட நெந்து நெந்துருகி நெக்குநெக்காட வேண்டும் நான் போற்றி’ என்று கேட்கிறார் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்.

முன்னைப் பழம் பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொருளே என்றும், பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமைப் பெற்றியனே’ என்றும் சிவனை உணர்ந்தறிந்த திருவருளை நோக்கித் திருவெம்பாவைப் பாடல்களிலே வேண்டுதல் செய்வதனை ஈண்டு சிந்தித்தல் வேண்டும். பக்தி நோக்கோடு இணைந்து வாழ்வியல் கபீட்சம் வேண்டும் பரிபக்குவநிலை சிந்தித்தற்குரியது. என்றென்றும் முக்காலத்துக்கும் உண்மையான நெறிகளைத் திருவாசகம் பேசுவதனால் அது பழைமையான நூலன்று. புதிய நூல் என்றும் சொல்லலாம்.

கப்புதா கந்தசுவாம் ஆலயத்தில் நீற்மாணிக்கப்பாளருக்கும் ரோஜகோபுரத்துக்கான அத்தபாரமஞும் வைபவம்

(14.06.2019)

கோயில்களில் சிற்பக்கலை

முனைவர் இரா.சாண்சிராணி, திருச்செந்தூர்

பல்லாயிரம் ஆண் டுகளாகத் தமிழ்நாட்டில் எண்ணற்ற கலைகள் செழித்தோங்கி வளர்ந்துள்ளன. பழந்தமிழர் இக்கியங்களில் நுண்கலைகள் பற்றிய குறிப்புகள் பல காணப்படுகின்றன. அழகு கலைகள் படைத்து, அவற்றின் மூலம் அழியா வாழ்வு பெற்றவர் தமிழர். தமிழர் வளர்த்த அழகுக் கலைகளின் காப்பகங்களாகக் கோயில்கள் திகழ்கின்றன. அக் கோயில்களில், பார்ப்பவரின் கண்ணையும், கருத்தையும் கவரும் வகையில் மனிதன், விலங்கு, பறவை, மரம், செடி, கொடி, மலை, கடல், நதி முதலிய இயற்கை உருவங்களும், தெய்வங்களில் தேவர், அரக்கர் முதலிய கற்பனை உருவங்களும் அழகுறச் செதுக்கப்பட்டு சிற்பங்களாகக் காட்சியளிக்கின்றன. கோயிலினுள்ள சிற்பக் கலையினை ஆராய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

சிற்பக் களஞ்சியங்கள் - கோயில்கள்

காவியப்புலவர், கற்பனைகளை அமைத்து கவிஞரு நூல் எழுதுவது போன்று, சிற்பக்கலைஞர் சிற்றுளி கொண்டு கடினமான கருங்கல்லினைச் செதுக்கி, கலைநயமிக்க உருவங்களைச் சிற்பங்களைப் படைக்கின்றனர். சாதாரண கல்லூம் உயிர்பெற்று எழுவது சிற்பக்கலையில்தான். சிற்பங்கள் அமையாத கோயில்களே இல்லை என்று சொல்லும் வகையில் கோயில்களில் சிற்பக்கலை பெரிதும் இடம்பெற்றிருக்கிறது. கோயிலின் வாயில், தரை, சுவர், சிகரம், கோபுரம், மண்டபம், தூண்கள், நிலைகள், கருவறை முதலிய எல்லா இடங்களிலும் சிற்ப உருவங்கள் அமைந்துள்ளன. நமது நாட்டுச் சிற்பங்களைக் காணும்போது நமது உள்ளமும், கருத்தும் இவ்வுருவங்களில் மட்டும் நின்று விடுவதில்லை. அயல்நாட்டுச் சிற்பங்களைப் போன்று, வெறும் அழகிய காட்சிப் பொருள்களாக மட்டுமின்றி, காட்சிக்கும் அப்பால் சென்று கருத்துக்களையும், உணர்ச்சிகளையும் ஊட்டுகின்றன. சிற்பிழுவன் தேர்ந்த தனது கைத்திறந்தால் எந்த உணர்ச்சியை ஊட்டி. சிற்பத்தைப் படைத்திருக்கின்றானோ. அதே உணர்ச்சியை பார்ப்பவனும் பெற்றுவிட்டான் என்றால் அக்கலையில், சிற்பி வெற்றி பெற்றவன் ஆகிறான். அக்காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களின், மன்னர்களின் பக்தி மேம்பாட்டினைப் பறைசாற்றிக் கொண்டு, அவர்களது மனம் போன்று பழந்தமிழ் கோயில்கள் தலைநிமிர்ந்து நிற்கின்றன. சைவ, வைணவ ஆகம விதிப்படி அமைக்கப்பட்டு பற்பல சிற்பங்களால் செறிவு பெற்று விளங்கும் கோயில்களைச் சிற்பக் களஞ்சியங்கள் என்று கூறலாம்.

சிற்பங்களின் செய்பொருள்கள்

மனத்திற்கு இன்பத்தினையும், அமைதியையும், நிறைவினையும் தருகின்ற சிலைகள். மெழுகு, அரக்கு, சுதை, மரம், தந்தம், கல், பஞ்சலோகம் (பொன், வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, ஈயம்) முதலிய பொருள்கள் கொண்டு அமைக்கப்படுகின்றன. “கல்லும் உலோகமும் செங்கலும் மரமும் மண்ணும் கதையும் தந்தமும் வண்ணமும்

கண்டசருக்கரையும் மெழுகும் என்றிவை பத்தே சிற்பத் தொழிற்கு உறுப்பாவன்” என்று திவாகர நிகண்டு கூறுகிறது. “மன்னினும் கல்லினும் மரத்தினும் கவரினும் கண்ணிய தெய்வம் காட்டுநர் வகுக்க” (மணிமேகலை, கந்திறபாவை வருவது உரைத்த காதை 125 - 126) என்று சிலை செய்யும் பொருள்கள் குறித்து மணிமேகலை பேசுகிறது.

“மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை மரத்தில் மறைந்தது மாமத யானை” என்பது ஆற்றோர் வாக்கு. இது தத்துவார்த்தப் பொருள் உடையதாக இருப்பினும் சிற்ப வேலைப்பாட்டின் நுணுக்கத்தினை வெளிப்படுத்துகிறது. உத்தரமேரூர் சுந்தரவரதப் பெருமான் கோயிலிலுள்ள தெய்வ உருவங்கள் மரத்தினால் செய்யப்பட்டவை. திருவல்லிக்கேணி பார்த்தசாரதி பெருமாள் கோயில், காஞ்சி பாண்டவதாதப் பெருமாள் கோயில், மகாபலிபுரம் தலசயனப்பெருமாள் கோயில், திருவிடந்தை பெருமாள் கோயில் முதலியவற்றில் உள்ள உருவங்கள் கடையினால் ஆனவையாகும்.

சிற்பங்களின் வகைகள்

சிற்பங்களை, முழு உருவங்கள், படைப்புச் சின்னங்கள் என்று இரண்டு வகைப்படுத்தலாம். முழு உருவச்சிற்பம் என்பது பொருள்களின் முன்புறம், பின்புறம் முதலிய முழு உருவமும் தெரியுமாறு அமைக்கப்படுவது. பெருள்களின் ஒருபுறம் மட்டும் தெரியுமாறு கவர்களிலும், பலகைகளிலும் அமைக்கப்படுவது புடைப்புச்சிற்பமாகும். இவ்விரண்டுவிதச் சிற்ப உருவங்களும் கோயில்களில் அமைக்கப்படுகின்றன.

சிற்ப நூல்கள்

சகளாதிகாரம் என்ற நூல் தென்னாட்டுச் சிற்ப நூல்களில் மிகப்பழையானதாகும். இதன் வடமொழி ஏட்டுச்சவடி தஞ்சை, அரண்மனை சரபோச நூல் நிலையத்தில் உள்ளது. இது கி.மு 2 ஆம் நூற்றாண்டிற்கு முற்பட்ட நூலாக இருத்தல் வேண்டும் என்பது சிற்ப நூலாராய்ச்சியாளர்களின் கருத்து. காசியபம் என்ற வடமொழிச் சிற்ப நூலின் இரண்டாவது பகுதி, விக்கிரக (சிலை) அமைப்பு பற்றிய விதியினை விளக்கமாக எடுத்துரைக்கிறது. 34 அத்தியாயங்களைக் கொண்ட மயமதும் என்னும் நூல் மயனால் எழுதப்பட்டது. சிற்பநூலை முறையாகப் பயின்று, தேர்ச்சி பெற்றவர்களால் மட்டுமே அழகுமிகு சிற்பங்கள், அழியா வாழ்வு பெற்று விளங்கும்.

அழகுக்கலை வளர்த்த அரசர்

அருங்கலைகளில் ஒன்றான சிற்பக்கலை அகிலமெங்கும் புகழ்பெறும் வகையில் வளர்ச்சிபெற்றமைக்கு துமிழகத்தை அவ்வக்காலத்தில் ஆட்சிசெய்து வந்த மன்னர்களே முக்கிய காரணமாவர். மலைகளைக் குடைந்து, குடைவரைக் கோயில்களை உருவாக்கியவன் மன்னன் மகேந்திரப் பல்லவன். இவனது மகன் மாமல்லன் கற்களை வெட்டிச் செதுக்கி, தன் மனோரதங்களைக் கல்ரதமாக்கினான். கலை உலகில் இவன் கண்ட கனவெல்லாம் நனவாகிய இடம் மாமல்லபுரம்.

தமிழகத்தின் தலைசிறந்த வரலாற்றுப் புதின ஆசிரியர் கல்கி(இரா.கிருஷ்ணமுர்த்தி) மாமல்லபுரப் பிள்ளணியில் சிற்பக்கலையை மையமாகக் கொண்டு, ஆயனார் சிற்பியின் மகளாகக் கடைத்தலைவியைப் படைத்து சிவகாமியின் சபதம் என்ற அற்புதமான புதினத்தை அமைத்திருக்கிறார். கடற்கரையோரத்தில் மாமல்லபுரச் சிற்பங்களைப் பற்றிய அவரது வர்ணனையை இப்போது படித்தாலும், உளியின் ஒசை நம் காதில் விழுந்து கொண்டிருப்பதை உணரலாம். கோவர்த்தனக்கிரி, கங்காதரன், மகிசமர்த்தினி, அனந்தசயனன், அர்த்தநாரி, கசலட்சுமி, செடியோன், பிரமன் ஆகிய தெய்வங்களின் உருவச்சிற்பங்கள் உன்னத ஏழேலாடு மலைகையில் நிற்கின்றன. பஞ்சபாண்டவர் இரதங்களில் காணப்படும் சிற்பங்கள் கலையழகு மினிர்பவை. சிங்கம், புலி, யானை, காளை, மான், குரங்கு ஆகியவை சிற்பியின் கைவண்ணத்தால் உயிர்பெற்று எழுகின்றன.

“விரிதிரைக் காவிரி வியன் பெருந் துருத்தித் திருவமர் மார்பன் கிடந்த வண்ணமும் செங்கண் நெடியோன் நின்ற வண்ணமும்” (சிலப்பதிகாரம், காடுகாண் காதை 39 - 51) கண்மனி குளிர்ப்பக் கண்டு வருவதாக மாங்காட்டு மறையோன், மதுரைக்குச் செல்லும் கோவலனிடம் கூறுகிறான். கி.பி 2 ஆம் நூற்றாண்டில் சோழர் காலத்தில் திருவரங்கப் பெருமானின் கிடந்த கோலமும், திருவேங்கடப் பெருமானின் நின்ற கோலமும் சிற்ப வடிவில் மேன்மையுற்றுத் திகழ்ந்ததை இதன்மூலம் உணரலாம். தஞ்சையில், இறைவனைப் பெருவடையாராக அமைத்து, அப்பெரிய உருவிற்கேற்ற வகையில் பெரிய கோயிலைக் கட்டியவன் இராசராசசோழன். 54 அடி சுற்றளவுடைய ஆவடையார், 18 அடி உயரமுள்ள இலிங்கத் திருவுரு, மிகப்பெரிய வடிவில் நந்திதேவன் என்று “உள்ளுவதெல்லாம் உயர்வுள்ளவ்” என்பதற்கேற்ற வகையில் வியக்கும் வண்ணம் பேருருவில் கல்லினால் வடித்த பேராண்மை கொண்ட இவனது பக்தித்திறத்தை வார்த்தைகளால் வடிக்க இயலாது.

பல்லவரால் தொடங்கப்பட்ட கற்பணிகள் சோழரால் நன்முறையில் வளர்க்கப்பெற்றன. முதலாம் இராசேந்திரனின் கங்கை கொண்ட சோழச்சுரம், 2 ஆம் இராசராசனின் இராசராசேச்சுரம் (தாராசுரம் கோயில்), 3 ஆம் குலோத்துங்கனின் திருபுவன வீரேசுவரம் ஆகிய கோயில்களில் சோழர்கால சிற்பக்கலை வளர்ச்சியைக் காணலாம். விசய நகரத்து நாயக்க மன்னர் தமிழகத்தை ஆண்ட காலத்தில் அவர் செய்த ஆலயத் திருப்பணிகள் அவரின் சிற்பத்திற்கும், பக்திக்கும் அழியாத சான்று பகர்கின்றன. ஆயிரங்கால் மண்டபங்கள், வசந்த மண்டபம், நீராழி மண்டபங்கள் முதலியவை எழுந்தன. கோபுரங்களிலும், தூண்களிலும் சிற்ப உருவங்கள் அமைக்கப்பட்டன. மதுரை, இராமேசுவரம், திருநெல்வேலி ஆகிய நகரங்களில் இன்று காணக்கிடக்கும் கோயில்கள் நாயக்க மன்னர்களால் 16, 17 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் கட்டப்பட்டவையாகும்.

சிற்பக்கூடம் கிருட்ணாயுக்கோயில்

நெல்லைக்குக் கிழக்கே 12 கி.மீ தொலைவிலுள்ள கிருட்ணாபுரம் என்ற சிற்றுரை அமைந்துள்ள திருவெங்கடநாதர் கோயில், சிற்பக்கலைக்கூடம் என்று சொல்லும் வகையில் சிற்பங்களால் புகழ்பெற்றதாகும். சோழ அரச�ுமாரியைக் காதலித்த பாண்டிய வீரன், அவளைத் தூக்கி கொண்டு வேகமாகச் செல்வதால் அவளது ஆடை மேலே பறக்க, தூர்த்தும் வீரனின் ஈட்டி பாண்டிய வீரனின் விலாவில்

பதிய, குருதி வழிவது போன்று கல் இயற்கையாகவே சிவப்புநிறம் கொண்டதாக இருக்கின்றது.

பாகபதம் பெறுவதற்காக நெடுநாளாகத் தவம் செய்ததால் அர்ச்களன் சிலையின் கையில் நீண்ட நகங்களும் முகத்தில் தாடியும் உள்ள நிலையில் காணப்படுகிறது. கர்ணன், இளவரசனைத் தூக்கித் தோள்மீது வைத்துக் கொண்டு ஒடும் குறத்தி, குறிசொல்பவளிடம் குறி கேட்கின்ற இளைவரசனின் தாய், இளவரசி ஆகிய நடனப்பெண், வீரபத்திரன், பீமன், இலங்கை இளவரசி ஆகிய சிற்பங்கள் ஆழகொழுப் படைக்கப்பட்டுள்ளன. இரதி வடிவச் சிலையின் மூக்கில் மூக்குத்தி போடும் அளவுக்கு சிறு துவாரம் உள்ளது. மன்மதன் சிலையின் கையில் பாதி வில் மட்டும் காணப்படுகிறது. வில்லின் மேற்புறமுள்ள சிறு துவாரத்தில் ஓர் ஊசியைப் போட்டால் வில்லின் மறுபக்கம் அந்த ஊசி வந்து விடும் அளவிற்கு நுட்பத்துடன் அவ்வில் அமைந்துள்ளது. கோயிலின் உட்பிரகாரத்தில் பதினொரு ஆழ்வார்களின் (ஆண்டாள் தவிர) செப்புப் படிவங்கள் உள்ளன. வெளிப்பிரகாரத்தில் பன்னிரண்டு ஆழ்வார்களின் கற்பவடிவங்கள் காணப்படுகின்றன.

சிலைகள் உணர்த்தும் பொருள்கள்

இறைவன் இல்லாத இடமில்லை. தன்னால் படைக்கப்பட்ட பொருள்களைக் கடந்தும் அவற்றின் உள்ளும் இருப்பதால் கடவுளாகியவன் இறைவன். உலகளாவிப் பரந்து விரிந்து நிற்கும் பரம்பொருளைத் தனது கைத்திறமைக்குள் சிலைக்குள் அடக்கிக் காட்டுகின்றான் சிற்பி. இறை உருவங்களின் ஒவ்வொரு தோற்றுத்திற்கும் ஒவ்வொரு குறிப்புப் பொருளுண்டு. திசைகளை நான்காகவும், எட்டாகவும் கூறுவது மருபு. எல்லாத் திசைகளிலும் இறைவன் இருக்கிறான் என்பதைக் காட்ட, நான்கு கைகளையும், எட்டு கைகளையும் கொண்டு இறைவனின் உருவத்தைச் சமைத்திருக்கிறார், அண்டசராசரங்களை ஆட்டிக்காப்பவன், தானும் ஆடிக்கொண்டு ஆட்டினால் தான் அண்டங்கள் ஆடும் என்று சிந்தித்து கலைஞர் நடனமிடும் சிவனைப் படைத்தான். ஆணின்றிப் பெண்ணோ, பெண்ணின்றி ஆணோ தனித்து வாழவோ, உலக வளர்ச்சிக்குத் துணைபுரியவோ இயலாது என்ற தத்துவத்தினை அர்த்தநாரி வடிவில் செதுக்கினான். கண்களை மூடினாலும், கருத்தினை மூடாமல் உயிர்களைக் காக்கிறான் என்பதை அறிதுயில் பரந்தாமனாகப் படைத்துக் காட்டுகிறான் கலைஞர். இன்று அருகி வரும் இச்சிற்பக்கலையை வாழ்விக்கும் முயற்சியில், சிற்பி பாக்கரன் அவர்கள் தன் பணியைப்பற்றி, “உலகில் உள்ள பல நாட்டு சிற்பக் கலைஞர்களை ஒன்றினைக்கும் நோக்கில் குளோபல் ஸ்டோன் ஓர்க்சாப் என்னும் அமைப்பை உருவாக்கினேன். இதில் உலகிலுள்ள பல்வேறு நாடுகளிலிருந்து ஜம்பது சிற்பிகள் உறுப்பினராக உள்ளனர்” என்று கூறியுள்ளார். இவரது முயற்சியும், உழைப்பும் பாராட்டுதற்குரியது.

நிறைவூரை

காலங்கள் சென்று மறைந்தாலும், அழியாத புகழுடன் வாழும் காவியங்களாய், தமிழகத்தின் பண்பாட்டினையும் கலாசாரத்தையும் வெளிப்படுத்தி நிற்கும் சிற்பக்கலையைப் போற்றுவோம். மக்களின் மனங்களை செங்கிய வாழ்வினைப் பறைசாற்றும் கோயில்களின் கலையழகு கொஞ்சம் சிற்பங்களில் மனம் தோய்த்து, மாறாத வாழ்வு பெறுவோம்.

நன்றி : திருக்கோயில்களின் திருவிழாக்களும், தமிழர் கலைகளும்

சைவசமய மரபு

கலாநிதி குமாரசாமி சோமசுந்தரம்

சைவசமயம், மனிதனின் ஆன்மீகத் தேவைகளையும், ஒழுக்கத் தேவைகளையும் நிறைவுசெய்து கொள்வதற்கு அவனுக்குத் துணையாக உள்ளது. இறைநம்பிக்கை, இறைபக்தி, இறைநாட்டம், இறைவனை அடைதல் என்பன பற்றிய விளாக்கமும், தெளிவும் பெறுதலும் அவ்வவற்றிற்குரிய வழிமுறைகளைத் தெரிந்துகொள்ளலும், ஆன்மீகத் தேவைகளாக உள்ளன. மனிதன் தான் வாழும் சமூகத்தில் தனது பங்கு என்ன? கடமைகள், பொறுப்புக்கள், உரிமைகள் யாவை? தனது நடத்தைகளை நல்வழிப்படுத்துதல் எங்ஙனம்? ஒழுக்கங்களை நல்லொழுக்கங்களாக மாற்றுதல் எவ்வாறு? மனிதப் பண்புகள், விழுமியங்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் சமூகத்தினரிடையே பரஸ்பர மனித உறவுகளை ஏற்படுத்தி உயர்வான வாழ்வினை வாழ்வாங்கு வாழ்வது எப்படி? போன்ற வினாக்கள் பலவற்றிற்கு விடை காண வேண்டிய தேவை மனிதனுக்கு உள்ளது. இந்தத் தேவையையே மனிதனின் ஒழுக்கத் தேவை எனக் கூறப்படுகிறது. இந்த வினாக்களுக்கு விடை தேடும் முயற்சியில் மனிதனுக்குச் சமயம் உதவுவதோடு, விடைகளையும் தருகின்றது.

மனித நாகரிக வரலாற்றின் ஆரம்பம் தொடக்கம் இற்றை நாள் வரை, மனிதனுக்குத் தேவையான ஆன்மீக வழிகாட்டலுக்கும், வாழ்க்கை ஒழுக்க வழிகாட்டலுக்கும், சமயத்தையே நாடி வருபவன் மனிதன். சமயத்திற்கு மாற்றீடாக அதன் பணிகளை ஆற்றுவதற்கு மற்றொரு சாதனம் மனிதனால் இன்னமும் கண்டுபிடிக்கப்படவில்லை. சமயம் என்பது வாழ்க்கை நெறி அல்லது வாழ்க்கைப் பாதை என்று கொண்டு சமயம் காட்டும் பாதையில் செல்பவர்கள் வாழ்க்கையில் எல்லா நலன்களையும் பெறுகின்றனர். சமயம் பாதை அன்று, அது போதை. அவ்வாறு சமயத்தைப் புறக்கணித்தவர்கள் வாழ மறுத்தவர்கள் ஆகின்றனர். அதற்குச் சரித்திரச் சான்றுகள் உண்டு.

சமயத்தை, மனித வாழ்க்கையோடு தொடர்புடேத்துவதன் மூலம் மனிதனுக்கு ஆன்மீகப் பாதுகாப்பு, உடல் நலப் பாதுகாப்பு, உளப் பாதுகாப்பு, ஒழுக்கப் பாதுகாப்பு, பண்பாட்டுப் பாதுகாப்பு ஆகியன உறுதியாகிவிடுகின்றன. இதிலிருந்து பிறக்கின்ற இன்னொரு கருத்து, சமயஞ் சாராத, சமயநெறியில் செல்லாத மனித வாழ்க்கை பாதுகாப்பு அற்றது என்பதாகும்.

தனியாள் நல்லொழுக்க முடையவராக மாற்றம் பெறும் அளவுக்கு சமூகமும் ஒழுக்கமுடையதாக மாற்றம் பெறும் என்பது சமயம் தரும் கருத்து. சைவ சமயம் இக்கருத்தை நன்கு ஆதரிக்கின்றது. சைவநெறி மனிதர்கள் செவ்வையான, சீரான வாழ்க்கையை வாழ்வதன் மூலமே இறைவனை அடைய முடியும் என வலியுறுத்துகின்றது. சமயம் மனிதருக்கான பாதுகாப்புக் கவசம் ஆகும்.

சைவம் ஒரு வாழ்க்கை நெறி. எல்லோரும் உத்தமர்களாக, உயர்ந்தவர்களாக இவ்வுலகில் வாழ வேண்டும் என்பது சைவத்தின் குறிக்கோள். “உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மேற்று” என்பது சைவத் தமிழ்க் கருத்து. மனிதப் பிறவி, பிறப்பினால்

உயர்வானது என்பதில் சந்தேகமில்லை. பிறப் பினால் உயர்வாகக் கொள்ளப்படுகின்ற மனித இனம், ஏனைய விலங்கினங்கள் போன்று தாழ்ந்த உயிரினங்களின் கீழ்நிலைக்கு இறங்கித் தன் உயர் நிலையைக் கெடுத்துக் கொள்ளாதபடி, பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதற்கு மானுடப் பண்புகளை வளர்த்து, அவற்றை வாழ்க்கையில் கடைப் பிடித்து ஒழுகி, உத்தமர்களாகத் திகழும் போதுதான் உலகம் என்கின்ற உயர்ந்தோர் குழாத்தில் சேர்ந்து கொள்ளக்கூடிய தகுதியையும், தகைமையையும் பெறுகிறார்கள். மானுடம் பண்பு சார்ந்தது. அது மனித உரிமை. எப்பொழுது மனிதன் மானுடத்தைக் கைநழுவ விடுகின்றானோ, அதாவது தனது உரிமையை இழக்கின்றானோ, அப்பொழுது அவன் மனிதனாக வாழ மறுக்கின்றான். அவன் விலங்காகி விடுகிறான். எனவே, மானுடம் என்னும் மனித உரிமை, மனிதனால் பேணப்படும்போது, மனிதன், மனிதன் ஆகின்றான்; உத்தம மனிதன் ஆகின்றான்; உயர்ந்த உத்தம மனிதன் ஆகின்றான். “உலகம் என்பது உயர்ந்தோர் மேற்று” எனும் சௌத்தமிழ்க் கருத்து, இப் பொழுது புரிகிறதல்லவா?

இந்த உயர்ந்தவர்கள், மானுடத்தை அறிந்து கொண்டமையால் மாத்திரம், உயர்ந்தவர்களாகி விடவில்லை. அந்த உயர் மானுடத்தை, நல்லொழுக்கங்களாக்குவதும், நன்னடத்தைகளாகவும் மாற்றி, வாழ்க்கையில் நடந்து காட்டியமையினாலேயே உயர்ந்தோர் ஆயினர் என்பது ஆழ்ந்து நோக்கற்பாலது. “மானுடம் வென்றதும்மா” என்பது கம்பநாடார் கூற்று.

உயர்ந்தன எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு மரபு உண்டு என்று பெரியோர் கூறுவர். மானுடம் உயர்ந்தது; அதற்கும் ஒரு மரபு உண்டு. அதுவே சைவ சமய மரபாக வளர்ந்துள்ளது. சைவசமய மரபு, தெய்வீகம் நோக்கியது; மானுடம் தழுவியது. எனவே, சைவசமயம் முழுமையான வாழ்வியல் நெறியாகும். மானுடத்தைப் புறக்கணித்துவிட்டு, ஒருபோதும் இறைவனை அடைய முடியாது; அதேவேளை இறைசிந்தனை இல்லாத மானுடம், மானுடமாகாது. சைவசமயம் வளர்ந்து வருகின்ற மரபு இந்த அடிப்படையிலானது என்பதனை உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும். அதனால்தான் சைவ மரபு, வாழும் மரபாகத் தொன்று தொட்டு இன்றும் வாழ்ந்து வருகிறது. இறை உணர்வும், அறநெறி வாழ்க்கையும் சைவமரபின் அச்சாணியாக விளங்குகின்றன என்பதை உணர்ந்து வாழ்க்கையில் அவற்றைக் கடைப்பிடித்து நல்வாழ்வு வாழ்வோமாக!

கண்டாவில் வழங்கப்பட்ட உயர் ஸ்ரீ

ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தான தலைவர் கலாந்தி ஆறு.திருமுருகன் அவர்கள் அண்மையில் கனடா நாடடுக்கு விஜயம் செய்து இ-குருவி நிறுவனம் வழங்கிய 2019ஆம் ஆண்டுக்கான சிறப்பு விருதை பெற்றுக் கொண்டார்.

அறநெறி சொல்லும் அரிய பாடல்கள்

நன்றிக்கு நாள் கிள்ளை

நன்றி யொருவற்குச் செய்தக்கா வந்நன்றி
என்று தருங்கொல் எனவேண்டா - நின்று
தளரா வளர்தெங்கு தாழுண்ட நீரைத்
தலையாலே தான் தருத லால்

சோர்வின்றி நிலையாய் வளர்கின்ற தென்னையானது தன் வேர்கள் உண்ட நீரினை ஒரு காலத்திலே தனது தலையிற் சுமந்து இளநீராய் மக்களுக்குத் தருகின்றது. அதுபோல ஒருவருக்கு நாம் செய்யும் நன்றியின் பயன் எப்போது கிடைக்கும் என்று ஜியுறவேண்டியதில்லை. என்றே ஒருநாள் அது நம்மை வந்தடையும்.

நீர் மேல் எழுத்தும் கல்லில் எழுத்தும்

நல்லார் ஒருவர்க்குச் செய்த உபகாரங்
கல்லில் எழுத்துப் போற் காணுமே - அல்லாத
ஸரமிலா நெஞ்சத்தார்க் கீந்த உபகாரம்
நீர்மேல் எழுத்துக்கு நேர்.

நல்லவரான ஒருவருக்கு நாம் செய்த உதவி, அவர் நெஞ்சத்திலே கல்லின் மீது பொறிக்கப்பட்ட எழுத்தாக நின்று நிலவும். நல்லவரல்லாத கொடியவருக்கு நாம் செய்கின்ற உபகாரம் நீரில் எழுதிய எழுத்தாக அவரால் உடன் மறக்கப்பட்டுவிடும்.

இளமையில் வறுமை குன்னவுக்கு ஏது

இன்னா இளமை வறுமைவந் தெய்தியக்கால்
இன்னா அளவி லினியவும் - இன்னாத
நாளில்லா நாள்டுத் தன்மலரும் போலுமே
ஆளில்லா மங்கைக் கழுகு.

பருவமில்லாத பருவத்திலே மலர்ந்த நல்ல மலரைப் போலவும், கணவனில்லாத பெண்ணிற்கு அழைகைப் போலவும், முறையே இளமைக் காலத்து வறுமையும், முதிய காலத்தின்பய் பொருள்களும் துன்பத்தையே தரும்.

மேன்மக்கள் என்றும் மேன் மக்களே

அட்டாலும் பால்க்கவையிற் குன்றா தளவளாய்
நட்டாலும் நண்பல்லார் நண்பல்லர்
கெட்டாலும் மேன்மக்கள் மேன்மக்க ளேசங்கு
கட்டாலும் வெண்மை தரும்.

நன்கு காய்ச் சினும் பால் சுவையிலே குறையாது. அதுபோல நன்கு கலந்துறவாடிப் பழகினாலும் நட்பிற்குரியரல்லாதார் நன்பராக மாட்டார். சங்கை எத்துணைச் கட்டாலும் அதன் வெண்மை மாறாது. அதுபோல உயர்குடி மக்கள் வறியவரான காலத்தும் தம் நிலையினின்றும் இறங்கமாட்டார்.

ஆங்காலமே ஏவையும் ஆகும்

அடுத்து முயன்றாலும் ஆகுநா என்றி
எடுத்த கருமங்கள் ஆகா - தொடுத்த
உருவத்தால் நீண்ட உயர்மரங்க ளெல்லாம்
பருவத்தால் அன்றிப் பழா.

வடிவத்தால் உயர்ந்து வளர்ந்த மரங்களும் தமக்குரிய பருவ காலத்திலன்றிக் கனிகளைத் தர மாட்டா. இது போலவே எவ்வளவு முயன்றாலும் அவை நிறைவேறாது காலத்தன்றி எக் கருமங்களும் நிறைவேறா.

மானம் நீங்கன் வாழா மாந்தர்

உற்ற இடத்தி லுயிர்வழங்குஞ் தன்மையோர்
பற்றலரைக் கண்டால் பணிவரோ? - கற்றுண்
பிளந்திருவ தல்லாற் பெரும்பாரந் தாங்கின்
தளர்ந்து வளையுமோ தான்.

கல்லாலமைந்த தூணானது பெரிய பாரததைச் சுமக்க நேர்ந்தால் தளர்ச்சியடைந்து வளைந்து கொடாது; பின்து முறிந்து வீழும். அதுபோன்று தமக்கு அவமானம் நேருமானால் உயிரையே கொடுக்கும் மானவீரர் பகைவரை எதிர்க்க நேர்ந்தால் அவர்க்குப் பணிந்து போவார்களோ? போகார்.

ஓர்வி, தஞு, பண்பு

நீரளவே யாகுமாம் நீராம்பல் தான்பெற்ற
நாலளவே யாகுமாம் நுண்ணறிவு - மேலைத்
தவத்தளவே யாகுமாந் தான்பெற்ற செல்வம்
குலத்தளவே யாகுங் குணம்.

தண்ணீர் உயரும் அளவிற்கேற்பவே அல்லியும் வளரும். ஓருவனின் கல்வியின் உயர்வு அவன் கற்கின்ற நூல்களின் அளவிற்கேற்பவே அமையும். ஓருவன் பெறுஞ் செல்வம் அவன் முன்பு செய்த தவத்தின் அளவாகவே அமையும். பிறந்த குலத்திற் கேற்பவே பண்பு விளங்கும்.

நல்லாரைக் காண்பதும் நன்று

நல்லாரைக் காண்பதுவும் நன்றே, நலமிக்க
நல்லார்சொற் கேட்பதுவும் நன்றே - நல்லார்
குணங்கள் உரைப்பதுவும் நன்றே அவரோ(இ)
இணங்கி இருப்பதுவும் நன்று.

நல்ல குணமுடையாரைக் காண்பதுவும் நல்லது. நன்மை மிகுந்த உத்தமரின் அறிவுரைகளைக் கேட்பதுவும் நல்லது. நல்லவரது குணங்களை உரைப்பதுவும் நல்லது. அவரோடு நட்பாகக் கூடி வாழ்வதுவும் நல்லது.

தீயரால் என்றும் தீமையே

தீயாரைக் காண்பதுவும் தீதே திருவற்ற
தீயார்சொற் கேட்பதுவும் தீதே - தீயார்
குணங்கள் உரைப்பதுவந் தீதே அவரோ(டு)
இணங்கி இருப்பதுவந் தீது.

கொடியவரைக் காண்பதும் தீமை. சிறப்பில்லாத அவர்களின் சொற்களைக் கேட்பதுவும் தீமை. அவர்கள் தம் தீக்குணங்களை எடுத்துப் பேசுவதும் தீமை. அவர்களோடு நட்பாய்க் கூடி வாழ்வதும் தீமை.

ஊடகத்துறையில் ஜம்பது ஆண்டுகள் பூர்த்தி செய்துள்ள உயர்த்து சின்னத்துரை திருச்செல்வம் (எஸ்தி)

ஊடகத்துறையில் கால் பதித்து ஜம்பது வருடங்களை நிறைவு செய்துள்ள திரு.சின்னத்துரை திருச்செல்வம் அவர்களை வாழ்த்துகிறோம்.

இவர் ஈழநாடு, தினகரன், முரசொலி பத்திரிகைகளில் சிரேஷ்ட ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். ஸ்ரீ துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத்தின் சிறப்புக்களை ஊடகத்துறை ஊடாக காலத்துக்குக் காலம் வெளிப்படுத்தி வந்தவர். தற்போது கண்டா நாட்டிலிருந்து ‘தமிழர் தகவல்’ சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்.

கண்டா உயர் ஸ்தானிகருடன் சந்தீப்பு

கலாந்தி.ஆறு. திருமுருகன் ஆகியோர் கலந்துரையாடினார்கள்.

கண்டா உயர் ஸ்தானிகர் டேவிட் மக்கினன் அண்மையில் யாழ்.நல்லை ஆதீனத்திற்கு வருகை தந்தபோது, அவருடன் நல்லை ஆதீன முதல்வர் ஸ்ரீஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞான சம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள், ஸ்ரீதுர்க்காதேவி தேவஸ்தான தலைவர் கலாந்தி.ஆறு. திருமுருகன் ஆகியோர் கலந்துரையாடினார்கள்.

 அமர்ர் க.சிவாஜி அவர்களின்
 ஆத்மசாந்திக்கு
 துற்க்காதேவயைப் பிரார்த்தக்கள்றோம்!

சன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதய கல்லூரியின் முன்னாள் முதல்வரும்.

சிவபூமி அறக்கட்டளை உப தலைவரும்.

சிறந்த ஆஸ்கிலைப் பேரவீரனாரும்.

எஸ்கள் தேவஸ்தானத்தின் வளர்ச்சியில்

அக்கறை உடையவருமான

திரு.க.சிவாஜி அவர்களின் பிரிவ குறித்து

மிகுந்த கவலையடைகின்றோம்.

அன்னாரின் ஆத்மா

துற்க்காதேவியின் திருப்பாதக் கமலங்களில்

இழுதலடைய பிரார்த்திக்கிறோம்.

- நிர்வாக சமை

முதல் துற்க்காதேவி தேவஸ்தானம்

சித்தர் பாடல்கள்

ஆன அஞ்செமுத்துளே அண்டமும் அகண்டமும்
ஆன அஞ்செமுத்துளே ஆதியான மூவரும்
ஆன அஞ்செமுத்துளே அகாரமும் மகாரமும்
ஆன அஞ்செமுத்துளே அடங்கலாவல் உற்றவே.

ஓடி ஓடி ஓடி உட்கலந்த சோதியை
நாடி நாடி நாடி நாள்களும் கழிந்துபோய்
வாடி வாடி வாடி மாண்டு போன மாந்தர்கள்
கோடி கோடி கோடி எண்ணிறந்த கோடியே.

உருத்தரித்த நாடியில் ஒடுங்குகின்ற வாடுவைக்
கருத்தினால் இருத்தியே கபாலம் ஏற்ற வல்லீரேல்
விருத்தரும் பாரராவீர், மேனியும் சிவந்திடும்.
அருள்தரித்த நாதர் பாதும் அம்மைபாதும் உண்மையே.

வாடுகண்டு கொண்ட பெண்ணை மற்றொருவன் நத்தினால்
விடுவேணோ அவனை முன்னம் வெட்டவேணும் என்பேணே:
நடுவன் வந்தமூத்தபோத நாறும் இந்த நல்லுடல்
சுடலை மட்டும் கொண்டு போகத் தோட்டுகைக் கொடுப்பாரே.

என்னிலே இருந்த ஒன்றை யான் அறிந்தது இல்லையே!
என்னிலே இருந்த ஒன்றை யான் அறிந்து கொண்டின்
என்னிலே இருந்த ஒன்றை யாவர் காண வல்லரோ?
என்னிலே இருந்திருந்து யான் உணர்ந்து கொண்டேனே.

நினைப்பதொன்று கண்டிலேன், நீ அலாது வேறிலை.
நினைப்புமாய் மறப்புமாய் நின்ற மாயை மாயையோ?
அனைத்துமாய் அகண்டமாய் அனாதிமுன் அனாதியாய்
எனக்குள் நீ உனக்குள் நான் இருக்குமாறது எங்குனே?

மண்ணும்நீ அவ்விண்ணும்நீ மரிகடல்கள் ஏழும்நீ
எண்ணும்நீ எழுத்தும்நீ இசைந்த பண்ணைமுத்தும் நீ
கண்ணும்நீ மணியும்நீ கண்ணில் ஆடும் பாவைநீ.
நண்ணும் நீர்மை நின்றபாதம் நண்ணுமாறு அருளிடாய்.

அரியும் அல்ல அரனும் அல்ல அப்புறத்தில் அப்புறம்
கருமைசெம்மை வெண்மையைக் கடந்துநின்ற காரணம்
பெரியதல்ல சிறியதல்ல பற்றுமின்கள் பற்றுமின்
துரியமும் கடந்துநின்ற தூர தூர தூரமே.

சாத்திரங்கள் ஒதுகின்ற சட்டநாத பட்டாரே!
வேர்த்திரைப்பு வந்தபோது வேதும்வந்து உதவுமோ?
மாத்திரைப் போதும்முனோ அறிந்து தொக்க வல்லீரேல்
சாத்திரப்பை நோய்க்கோது? சத்தி முத்தி சித்தியே.

தூரம் தூரம் தூரமென்று சொல்லுவார்கள் சோம்பர்கள்
பாரும் விண்ணும் எங்குமாய்ப் பரந்த அப்பராபரம்
ஊரும் நாடும் காடுமோடி உமன்று தேடும் ஊமைகாள்,
நேரதாக உம்முளே அறிந்துணர்ந்து நில்லுமே.

(சிவவாக்கியர்)

நாட்டிய நாடக மறு

பேராசிரியர் சா.ஜெயராசா

பரத நாட்டிய ஆற்றுகையின் வழியாக தொன்மக் கதைகளைச் சித்தரிக்கும் ஆடல் வடிவமாக நாட்டிய நாடகங்கள் முகிழ்ந்தெழுந்தன. கதை கூறும் கூத்து மரபு தமிழக வாழ்க்கை முறையோடு படிமலர்ச்சி கொண்டெழுந்தது. பரத நடனக் கட்டுமானத்தை அடியொற்றி நாடகம் புனையும் நாட்டிய நாடக வளர்ச்சி ருக்மணி தேவி அருண்டேலின் முயற்சிகளுடன் முழுவடிவம் பெறுகின்றது.

ஆடலின் ஒரு சிறப்பார்ந்த வளர்ச்சிப் பண்பு அமைப்பு நிலையில் விரிவாக்கம் பெறுதலாம். பரத நடனக் கச்சேரி அமைப்பு, அமைப்பு நிலையில் நிகழ்ந்த விரிவாக்கத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது. நாட்டிய நாடக உருவாக்கம் அமைப்பு நிலையில் ஏற்பட்ட இன்னொரு விரிவாக்கமாகும்.

நாட்டிய நாடக உருவாக்கம் பல பின்புல விசைகளால் உருப்பெற்றது. இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம் அறிகை நிலைத் தேடல்களைக் கலை இலக்கியத்துறைகளில் முன்னெடுத்தது. போராட்ட காலங்களில் ஆக்கத்திறங்கள் வீரியம் பெறுவதற்குரிய உளவியற் கவி நிலை ஏற்படும் வாய்ப்புகள் அதிகமாகக் காணப்படும். 1926 ஆம் ஆண்டில் ருக்மணி அம்மையார் அவுஸ்திரேலியாவின் உலகப்புகழ்பெற்ற ருசிய பலே நடனமாகிய அன்னத் தடாகத்தைப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பத்தைப் பெற்றார். பலே நடன ஆற்றுகையிலே புகழ்பெற்ற அனா பல்லோவ் அவர்களைச் சந்தித்து உரையாடும் வாய்ப்பும் அவருக்குக் கிடைத்தது. இந்த நிகழ்ச்சிகள் ருக்மணி அம்மையாரின் ஆடல் நிலைப்பட்ட தேடல்களைத் தூண்டின.

பலே நடனத்துக்கும் பரத நடனத்துக்குமிடையே பல ஒப்புமைகள் காணப்படுகின்றன. இரண்டும் வரன்முறையான கற்றலுக்கும் பல ஆண்டுகளை உள்ளடக்கிய பயிற்சிக்கும் உட்பட்ட தொல்சீர் நடனங்கள். நன்கு வரையறை செய்யப்பட்ட அசைவு நுட்பங்களை இரண்டு நடனங்களும் கொண்டுள்ளன. இரண்டு நடனங்களும் நிலமானிய சமூகப் பின்புலத்திலே தோற்றம் பெற்ற ஒத்த இயல்புகளையும் கொண்டுள்ளன.

ருசிய பலே நடன மனப் பதிவுகளோடு தாயகம் வந்த ருக்மணி அம்மையார் பந்தனைநல்லூர் மீனாட்சிசுகந்தரம்பிள்ளை, மற்றும் மைலாப்பூர் கெளரியம்மா முதலியோரிடம் பரத நடன ஆற்றுகை நுட்பங்களை மேலும் கற்கலானார். பரத நடனத்திலே உட்பொதிந்திருந்த ஆற்றுகை நுட்பங்கள் புராண இதிகாச கதைகளைக் கூறுவதற்கு ஏற்படுத்தைக அமைந்தன.

நாட்டிய நாடக வளர்ச்சிக்குரிய வளமான அமைப்பியற் பின்புலத்தை கர்நாடக இசையிலும், பரத நடனத்திலும், தேர்ச்சி பெற்ற வல்லுநர்கள் அமைத்துக் கொடுத்தார்கள். பந்தனைநல்லூர் மீனாட்சிசுகந்தரம்பிள்ளை, மைலாப்பூர்

கெளரியம்மா, முத்துக்குமரப்பிள்ளை, சோக்கலிங்கம்பிள்ளை, தண்டாயுத பாணிப்பிள்ளை போன்ற பரதக் கலைஞர்கள், நாட்டிய நாடக ஆக்கத்துக்குறிய ஆற்றுகை வலுவை வழங்கினார்கள். பாவநாசம் சிவன், ரைகர் வரதாச்சாரியார், மைதூர் வாக்தேவாச்சாரியார், எம்.டி.இராமநாதன் போன்ற கர்நாடக இசை வல்லுநர்கள் நாட்டிய நாடகங்களின் இசைப் பரிமாணங்களுக்கு வலுவூட்டினர்.

நாட்டியநாடகஉருவாக்கமும், அதற்குரிய கதைக் கருக்களும், தமிழகத்துக்குச் சமூக அமைப்பின் மேலோங்கிய நிலையில் இருந்தோருக்கே வாய்ப்பாக அமைந்தன. சமூக அடுக்கமைப்பின் தாழ் மட்டத்தினர் கூத்துக்களே வலிமைக்க ஆற்றுகைச் சாதனங்களாக அமைந்தன.

சுமார் முப்பதுக்கு மேற்பட்ட நாட்டிய நாடகங்கள் கலாஷேத்திரத்தினாற் தயாரிக்கப் பெற்றன. அவற்றுள் சாகுந்தலம், குமார சம்பவம், கீத கோவிந்தம், இராமாயணம், தமயந்தி கயம்வரம், குற்றாலக் குறவங்சி, ஆண்டாள் சரித்திரம் முதலியவை குறிப்பிடத்தக்கவை. கிராமியக் கூத்துக்களுக்கும் நாட்டிய நாடகங்களுக்குமிடையே ஆற்றுகை நிலையிலும் கருத்தியல் நிலையிலும் பல வேறுபாடுகள் காணப்பட்டன.

நாட்டிய நாடகம் அதிக அளவு நியமங்களுக்கும் முறைசார் பரிமாணங்களுக்கும் உட்பட்டது. வரன் முறையான மேடையமைப்பு, நன்கு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட பார்வையாளர், ஆற்றுகையில் நெகிழ்ச்சியற்ற பண்புகள், வரன் முறையான உரைகள், தூக்கும நிலை சிந்தனைகளை முன்னெடுத்தல் முதலியவை நாட்டிய நாடகங்களின் சிறப்பார்ந்த பண்புகள்.

கிராமியக் கூத்துக்கள் அதிக நெகிழ்ச்சிப் பாங்கானவை. வரன் முறையான மேடைக் கட்டுமானங்கள் இன்றி ஆற்றுகை செய்யப்படக் கூடியவை. கிராமியத் தெய்வங்களையும், வழிபாடுகளையும் முன்னிலைப் படுத்துபவை. காட்சி நிலைச் சிந்தனைகளை முன்னெடுப்பவை. சமூக நிலையில் மட்டுமன்றி இவ்வாறான கட்டமைப்பு நிலைகளிலும் நாட்டிய நாடகங்களுக்கும் கிராமிய கூத்துக்களுக்கும் இடையே வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

நாட்டிய நாடகக் கலை வடிவத்தை இலங்கையிலே வளர்ப்பதில் கலைச்செல்வர் ஏ. சுப்பையா, பிரமஸீ வீரமணி ஐயர், திருமதி லீலா செல்வராஜா, திருமதி லீலா சத்தியலிங்கம், திருமதி கமலா ஜோன்பிள்ளை, திருமதி திரிபுரசுந்தரி யோகானந்தம், கலைஞர் வேல் ஆனந்தன், செல்வி சாந்தா பொன்னுத்துரை, திருமதி சாந்தினி சிவநேசன், திருமதி கிருஷ்ணாந்தி இரவீந்திரா, திருமதி வாககி ஜெகதீஸ்வரன், திருமதி சிவராஜா, திருமதி பத்மனி செல்வேந்திரகுமார், திருமதி யசோதா விவேகானந்தன் முதலியோர் சிறப்பார்ந்த இடத்தைப் பெறுகின்றனர். இவர்களுள் கலைச்செல்வர் ஏ.சுப்பையா அவர்களது பணிகளும், பிரம்மஸீ வீரமணி ஐயர் அவர்களது பணிகளும் தனித்துவமானவை. ஆடற் செம்மை, அடவுச் செம்மை, பாத்திர மனவெழுச்சிக் குவிப்பு, தாளக் கட்டுமானம், இசைப் பிரயோகம், கருத்துக்

கையளிப்புக் குவிப்பு முதலிய பல்வேறு பரிமாணங்களையும் வழுவின்றிப் பிரயோகிக்கும் கலையாற்றலும் நெறியாற்றலும் கலைச்செல்வரிடம் காணப்பெற்றன.

கலாஷேத்திரக் கவிநிலையிலே கற்றும், வாழ்ந்தும் நிறைவூற்ற பிரமஸீ வீரமணி ஜயர், நாட்டிய நாடகங்கள் எழுதுவதில் தமது ஆற்றல்மிக்க ஆளுமையினை வெளிப்படுத்தினார். நாட்டிய நாடகப் பிரதியை எழுதல் மிகவும் கடினமான பணி. பரத நடன ஆற்றுகை அறிவு, கர்நாடக இசை அறிவு, புராணங்கள் பற்றிய தெளிவு, தமிழ் இலக்கியப் புலமை ஆகியவற்றின் ஒன்றினைந்த புலமை நாட்டிய நாடகம் எழுதுவதற்கு அடிப்படையானது. தமிழில் இருநூறுக்கு மேற்பட்ட நாட்டிய நாடகப் பிரதிகள் பிரமஸீ வீரமணி ஜயரால் எழுதப்பெற்றன. தமிழில் மிக அதிக அளவு நாட்டிய நாடகப் பிரதிகள் வேறு எவராலும் இன்னமும் எழுதப்படவில்லை. இவர் எழுதிய நாட்டிய நாடகங்கள் அனைத்திலும் கலாஷேத்திரத்தின் கருத்தியல் தோய்ந்து இருந்தது.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் கொக்குவில் கலாபவனம் ஆகிய இருபெரும் நிறுவனங்களும் கலாஷேத்திரத்தின் கருத்தியலை அடியொற்றி நாட்டிய நாடக மரபை வளர்ப்பதிலே ஊன்றிய கவனம் செலுத்தி வருகின்றன. சமகால அரங்கியலில் பரிசோதனை வடிவங்களை மேற்கொள்வோர் நாட்டிய நாடக மூலகங்களைப் பயன்படுத்தும் அரங்கியற் கலை நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுள்ளனர்.

(நன்றி : ஆட்டுக்கலை)

அமெரிக்காவில் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு

உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றத்தின் ஏற்பாட்டில் பத்தாவது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு அமெரிக்கா சிகாகோ நகரில் ஜூலை மாதம் 4ஆம் திங்டி முதல் 7ஆம் திங்டி வரை நடைபெறவிருக்கிறது.

சிகாகோ அனைத்துலக தமிழ் ஆய்வு மன்றம், வட அமெரிக்கா தமிழ்ச் சங்கப் பேரவை, சிகாகோ தமிழ்ச் சங்கம் என்பனவற்றின் அனுசரணையுடனும், ஒத்துழைப்புடனும் பத்தாவது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு நடத்தப்படுகின்றது.

உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டுடன் சிகாகோ தமிழ்ச் சங்கத்தின் 50ஆவது ஆண்டு விழா, வட அமெரிக்கா தமிழ்ச் சங்கப் பேரவையின் 32ஆவது ஆண்டு விழா என்பன இணைந்து முப்பெரும் விழாவாக நிகழவிருக்கிறது.

பகவத்கீத மூலம் யான் அறிந்தவை

வே.தனாஸங்கம்

முதற் கடவுள் கிருஷ்ணர். தேவகியும் வாகதேவரும் இவரது பெற்றோர். கிருஷ்ண உருவமே ஆதி உருவம். எமது உடலின் உரிமையாளன் கிருஷ்ணரே. கடவுள் உடலுக்குள் இருக்கின்றார். எல்லா உயிர் வாழிகளுக்கும் கிருஷ்ணரே தந்தை.

“தூரியன் சந்திரன் நெருப்பு ஆகியவற்றின் பிரகாசம் என்னிடமிருந்தே வருகின்றது. நான் எல்லோருடைய இதயத்திலும் வீற்றிருக்கின்றேன். என்னிடமிருந்தே ஞாபக சக்தியும் மறதியும் உண்டாகின்றன” என்று கிருஷ்ணர் கூறுகிறார்.

“வேதாந்தம் தொகுத்தவனும் வேதங்களை அறிவனும் நானே. மூவுலகையும் காப்பாற்றுப்பவனும் நானே” என்று சொல்லும் கிருஷ்ணரது கருணையினாலேயே நாங்கள் வாழ்கின்றோம்.

“மரண நேரத்தில் பிரம்மனாகவோ பரமாத்மாவாகவோ தியானிப்பவர்கள் நிச்சயமாக ஆன்மீக வானத்தை அடைகின்றனர். எல்லாவிதமான தர்மங்களையும் கைவிட்டு என்னிடம் மட்டுமே சரண் அடைவாயாக. உன்னை எல்லாப் பாவ விளைவுகளிருந்தும் விடுவிக்கின்றேன். பயப்படாதே என்னை விட உயர்ந்ததோ சமமானதோ எதுவும் இல்லை” என்பதும் பகவானின் திருவாக்கு.

பகவான் : இச்சொல் சமஸ்கிருதச் சொல். வியாசதேவரின் தந்தை பராசர முனிவரால் விளக்கப்பட்டுள்ளது. செல்வம், புகழ், பலம், அழகு, அறிவு மற்றும் தியாகம் இவற்றை முழுமையாக உடைய பரம புருசரே பகவான் என்று அழைக்கப்படுகின்றார். கிருஷ்ணரே பகவான். இவர் வீற்றிருக்கும் இடம் வைகுண்டம்.

மனிதனுக்கு எதிரிகள் மூவர் - காமம், கோபம், பேராசை. வழிபாட்டால் இவர்களை வெற்றி கொள்ள வேண்டும். மிருக பலி யாகத்தில் ஒரு மிருகம் கொல்லப்படலாம் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கே யாகம் என்பது அந்த மிருகத்திற்கு புது வாழ்வு கொடுப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. மிருக வாழ்விற்கும் - சில சமயம் மனித வாழ்விற்கும் உயர்த்தப்படுகிறது.

கொலை: கிருஷ்ணர் உணர்வில் செயல் செய்பவன் கொலை செய்தாலும் பாதிக்கப்படமாட்டான். உயர் அதிகாரியின் கட்டளைப்படி கீழ் உள்ள போர் வீரன் கொலை செய்யும் போது அவன் தண்டனைக்கு உட்பட்டவன் அல்ல. தன் சொந்த விருப்பில் கொலை செய்தால் நீதிமன்றம் தண்டிக்கும்.

ஆன்மா: ஆன்மா இதயத்தில் உள்ளது. உடலின் இயக்கத்திற்குத் தேவையான எல்லாச் சக்திகளும் இதயத்திலிருந்தே உருவாகின்றன. அனு ஆத்மா பரமாத்துமாவுடன் இணைந்து இதயத்தில் நிச்சயமாக இருக்கிறது. ஆன்மா

எப்போதும் அறிவும் உணர்வும் நிரம்பியது. உணர்வே ஆன்மாவின் அறிகுறியாகும். ஆன்மாவைக் காண முடியாது. உணர்வு இருப்பதன் மூலம் அறியலாம்.

பரமாத்மா, அனு ஆத்மா இரண்டுமே உடல் எனப்படும். உடல் ஒரு ஜடப் பொருள். உடலில் ஆன்மா இருக்கும்போது உணர்வானது உடல் முழுவதும் காணப்படுகின்றது. ஆன்மா நீங்கிய உடனே உணர்வு இல்லை. அறிவுள்ள மனிதனால் இதனைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

பகவானின் தொண்டர்கள் : தேவர், இந்திரன், சூரியன், சந்திரன், வருணன், வாயுதேவன், இவர்களால் நமக்கு உணர்வு வகை வருகின்றது. பிரமா சிவன் போன்ற தேவர்களும் பகவானை வழிபடுகின்றனர். கிருஷ்ணர் உணர்வில் இருப்பவன் பிராமணனை விட உயர்ந்தவனாவான். மனதைப் பகவானுடன் ஈடுபடுத்தி விட்டால் புலன்கள் வேறு விடயங்களில் செல்ல வாய்ப்பில்லை. கடவுள் பக்தியினால் மனதைக் கட்டுப்படுத்த முடியும். கடவுள் எல்லோரிடமும் சமமான அன்புடையவர். கடவுளுக்கு சாதி இன பேதம் இல்லை.

தேவர்கள் : வேத இலக்கியங்களில் பகவான் விஷ்ணுவின் பக்தர்களே தேவர்கள் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பிறப்பு மாற்றம், பௌத்த ஆசைகளின் காரணமாக ஆன்மா சில சமயம் தேவனாக, மனிதனாக, மிருகமாக, பறவையாக, சிலவேளை புனித மனிதனாகவும் பிறக்கின்றான்.

தூர்க்காதேவி தேவஸ்தான மகோற்சவம்

அருள்மிகு தூர்க்காதேவி தேவஸ்தான வருடாந்த மகோற்சவம் எதிர்வரும் ஆகஸ்ட் 31ஆம் திகதி சனிக்கிழமை கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகி தொடர்ந்து பன்னிரண்டு நாட்கள் நடைபெறவிருக்கிறது.

முக்கிய உற்சவங்களின் விபரம்

31.08.2019 (சனி)	கொடியேற்றம்
02.09.2019 (திங்கள்)	திருமுறைத் திருவிழா
05.09.2019 (வியாழன்)	திருமஞ்சத் திருவிழா
08.09.2019 (ஞாயிறு)	வேட்டைத் திருவிழா
	கைலாச வாகன வீதிவலம்
09.09.2019 (திங்கள்)	சப்பறத் திருவிழா
10.09.2019 (செவ்வாய்)	தேர்த் திருவிழா
11.09.2019 (புதன்)	தீர்த்தத் திருவிழா
12.09.2019 (வியாழன்)	வைரவர் பொங்கல்

தேர்த்திருவிழா காலை 9.00 மணிக்கும், தீர்த்தத் திருவிழா காலை 8.30 மணிக்கும் நடைபெறும். மகோற்சவ கால பூசை நேர ஏற்பாடுகளின்படி காலை 9.30 மணிமுதல் வசந்த மண்டபப் பூசையும், அதனைத் தொடர்ந்து அம்பாளின் திருவீதியுலாவும், மாலை 5.30 மணிமுதல் வசந்த மண்டபப் பூசையும், அதனைத் தொடர்ந்து அம்பாளின் திருவீதியுலாவும் இடம்பெறும். வைரவர் பொங்கல் (12.09.2019) மாலை 3.00 மணிக்கு இடம்பெறும்.

லசாம்மி நரசிம்மர் மகிழை

யா.திலகவுகி

ஸ்ரீ நாராயணப் பெருமான் எடுத்த அவதாரங்கள் அநேகம். அவற்றுள் பத்து அவதாரங்கள் விசேஷமாக போற்றப்படுகின்றன. அவை தசாவதாரம் எனப்படும். அவதாரம் என்றால் பரப்பொருள் பூவுலக மக்களுக்கு அனுக்கிரகம் செய்வதற்கு வெவ்வேறு வடிவங்களில் இறங்கி வந்து கருணை செய்கின்றதை கூறுவது.

அவற்றுள் நரசிம்ம அவதாரமும் ஒன்று. அது அற்புதமான அவதாரம். இரணியனுடைய மகன் பிரகலாதனன். இவன் கருவிலிருக்கும் போதே நாரதரின் உபதேசம் பெற்றவன். இரணியனோ தானே பரப்பிரம்மம் எனும் இறுமாப்படையவன். நாராயணன் நாமத்தையே தோத்திரம் செய்யும் தன் மகனைக் கொல்லப் பெரும்பாடுபட்டான் - முடியவில்லை. இறுதியில் தனது மாளிகையிலுள்ள ஒரு தூணைக்காட்டி “இத் தூணினும் நாராயணன் இருப்பானா?” என்று கேட்டு தூணை காலால் உதைந்தான். எங்கும் இருப்பானென்றான் பிரகலாதனன். உடனே தூணைப் பிளந்து வந்து நரசிம்ம இரணியனை பிடித்து மடியிற் கிடத்தி மஞ்சட் பொழுது வேளையில் அவன் மார்பை நகத்தால் பிளந்து அவனை கொன்றார்.

பிரகலாதனனை இரணியனின் கைகளிலிருந்து காப்பாற்றவே இந்த அவதாரம். பிரகலாதனன் பகவான் எல்லா இடத்திலும் நிறைந்திருப்பவர் என்று கூறிய சத்தியத்தை காப்பாற்றுவதற்காக பகவான் நரசிம்மராக அவதரித்தார். பகவானுக்கு நரசிம்ம அவதாரத்தில் சத்தியத்தை காத்த பெருமை நிறைந்துள்ளது. பிரகலாதனன் பால் மணம் மாறாத பாலகன். அவனை என்ன பாடுபடுத்தி விட்டான். அவனுக்காக பகவான் சிங்கத்தின் தலையுடனும் மனித உடலுடனும் தோன்றினான். உக்கிர நரசிம்மத்தின் அருகில் செல்ல யாவருக்கும் பயம். பிரகலாதனன் தான் அவர் அருகில் சென்றான்.

உனக்கு என்ன வரம் வேண்டும்? என்றார் நரசிம்மர். “பழு பூச்சியாகப் பறக்க நேர்ந்தால் உங்கள் பாதங்களில் வற்றாத அன்பிருக்க வேண்டும்” என்று கேட்டான் பிரகலாதனன். நரசிம்ம கவாயிக்கு உச்சிகுளிர்ந்து விட்டது. “பஞ்சஸூதங்கள் அழிந்த பின்பும் நீ அழிய மாட்டாய், என் போல் இருப்பாய்” என்றார். உடனே பிரகலாதனன் கேட்டான் “பிரபோ எங்கள் தந்தை ஆட்சி செய்த ராஜ்யத்தை நீங்கள் பட்டாபிஷேகம் செய்து எங்களுக்கு அருள் வேண்டும்”. அதற்கு பகவான் கூறினார். “குழந்தாய் அப்பா நாம் பக்த பரிபாலனத்திற்காகத் தான் வருகின்றோம்”. “எனக்கு ராஜ்ய பரிபாலனம் வேண்டாம். நான் அமர வேண்டிய ஆசனத்தில் நீங்கள் அமர்ந்து அதைப் பரிசுத்தப்படுத்தி லட்சமிநரசிம்மனாக எனக்குப் பட்டாபிஷேகம் செய்யுங்கள்” என்று வேண்டினான்.

பகவான் இரணியன் அமர்ந்த ஆசனத்தில் லட்சமியை இடது பக்கத்தில் உட்கார வைத்துக் கொண்டு அமர்ந்தார். அதனால் ஆசனம் பரிசுத்தமானது. பிறகு பிரகலாதனை அதில் அமர வைத்துப் பட்டாபிஷேகம் செய்தார் பகவான். அப்போது

பிரகலாதனன் சொன்னாள் “லட்சுமி நரசிம்மா! முதல் முறையாக அந்த ஆசனத்தில் ஏறி அமர்ந்தீர்கள். அதனால் அதற்கு சிம்மாசனம் என்றே பெயர் இருக்கும். உங்களைப் போலவே சத்தியம் தவறாது ஆட்சிபுரியும் சக்தி அந்த ஆசனத்தில் அமர்வதால் வரும்”.

ருக்மணிக்கும் சிகபாலனுக்கும் கல்யாணம் என முடிவானபோது ஒரு பிராமணர் மூலமாக துவாரகையில் இருந்த கிருஸ்னருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதி நரசிம்மரிடம் கொண்டு போய் கொடுங்கள் என்று கூறினான். பிராமணர் ருக்மணியிடம் “நீங்கள் எழுதியதோ கிருஸ்னருக்கு, ஆனால் நரசிம்மரிடம் கொடுக்க சொல்கிறீர்களே? ஏன்” என்று கேட்டார். அதற்கு ருக்மணி “சத்தியத்திற்காக தசாவதாரத்தில் எந்த மூர்த்தி அவதாரம் எடுத்தாரோ அவரது பேரரக்கூறி நான் கூப்பிட்டால்தான் கிருஸ்னன் வந்து என்னை ஏற்பான். நரசிம்மர்தான் பக்தர்களை ஆபத்தில் இருந்து காப்பாற்றக் கூடியவன்” என்றார்.

ஆண்டாள் திருப்பாவையில் நரசிம்மராக ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறான். கிருஸ்னா என்று கூப்பிடவே இல்லை. ஏனெனில் ருக்மணி ‘நரசிம்மா’ என்று கூப்பிட்டதும் அவனை ஏற்றுக்கொண்டார். பீஷ்மர் அம்பு படுக்கையில் படுத்தபடி கூறியது கிருஸ்னா உன்னை நரசிம்மராகத் தான் நமஸ்கரிக்கிறேன் என்று பிஷ்மரே சொல்கிறார். ஆதிசங்கரர் நரசிம்மா உன்னை தவிர வேறு எனக்கு கதி இல்லை என அவனது திருவடியைப் பிடித்துக் கொண்டார். பிரகலாதனுக்கு பகவான் அருள் செய்ததால்தான் ருக்மணியும், ஆண்டாளும் நரசிம்மரை அருள் செய்ய வேண்டினார்கள்.

ஆண்டவன் தனக்குத் தீங்கு செய்தாலும் பொறுப்பான், ஆனால் தன் அடியவர்களுக்குத் தீங்கு செய்தால் பொறுக்க மாட்டான் என்ற உண்மையை இந்த அவதாரத்தில் காணலாம். நரசிம்மர் ருதர் அம்சமானவர் என்று சில நூல்கள் கூறுகின்றன. பிரதோஷ காலத்தில் நரசிம்மரை தியானிப்பது மிக விசேஷம். அவர் அவதாரம் எடுத்தது அந்த நேரம் தான்.

ஆதிமூலமே என்று கூப்பிட்டதும் நரசிம்மர் உடனே ஓடி வந்து எம்மை காப்பார். புராணங்களாலும் ஆழ்வார்களாலும் ஆண்டாளாலும் புகழப்பட்ட லட்சமி நரசிம்மனை நாம் “ஓம் ஸ்ரீ லட்சுமி நரஸிம்மாய நம” என்று சொல்லி அவனை சரணடைவோம்.

வாழ்நாள் முழுவதும் உங்களால் ஜீரணிக்க முடியாமல் உள்ளிருக்கும் நொந்தரவு தரக்கூடிய செய்திகளை மூனைக்குள் தினிப்பது அல்ல கல்வி. வாழ்க்கையை வளப்படுத்துகின்ற, மனிதனை உருவாக்குகின்ற, குணத்தை மேம்படுத்துகின்ற கருத்துக்களை ஜீரணம் செய்யத்தக்க கல்வியே நாம் வேண்டுவது. நீங்கள் ஜந்தே ஜந்து கருத்துக்களை நன்கு கிரகித்து, அவை உங்கள் வாழ்க்கையாக, நடத்தையாகப் பரிணமித்து நிற்கச் செய்ய முடியுமானால், ஒரு புத்தகசாலை முழுவதையும் மனப்பாடம் செய்தவனைவிட நீங்கள் அதிகமான கல்வி பெற்றவர்.

- கவாமி விவேகானந்தர்

நீரால் விளக்கேற்றிய நமிநந்தி அடிகள் நாயனார்

க.சிவசங்கரநாதன், சரசாலை

நமிநந்தி அடிகள் திருவாரூரிலுள்ள ஏமாப்பேரூர் என்ற இடத்தில் பிராமண குலத்தில் பிறந்தவர். பேணும் நீற்றுச் சைவநெறி ஒருமை நெறி வாழ் அந்தனை நன்குலத்தினுள் வந்தார் என்று சேக்கிமார் அவரது குலச்சிறப்பை நலில்கிறார்.

இவர் நீரில் விளக்கேற்றி சைவநெறி சிறப்பை சமனர்க்குப் புலப்படுத்தியவர். நீரை நெய்யாகக் கொண்டு விளக்கெரித்த இவரது நினைவாக நெய்ப்பேறு என வழங்கப்பெற்ற ஊர், காலப்போக்கில் தீரிபடைந்து தருமப்பற்று என இன்று வழக்கில் வந்துவிட்டது என்பர். இந்த அடியார் நித்தமும் சிவன் கழல் போற்றி சிவனடிகளை அன்புடன் ஆதரிக்கும் இயல்பினராய் வாழ்ந்து வந்தார். திருவாரூர் கோயிலுக்குச் சென்று புற்றிடங்கொண்ட பெருமானை வணங்கி வருவார். அவர் திருக்கோயில் வழிபாட்டுடன் வீட்டில் சிவபூசை நியதிகளையும் வழுவாது செய்து வந்தார்.

ஒருநாள் மாலைநேரம், நமிநந்தி அடிகள் வழைபோல் திருவாரூர் வன்மீக நாதரை வணங்கி விட்டு வெளியே வந்தார். இந்தக் கோயிலுக்கு அருகேயுள்ள அறநெறிக் கோயிலுக்குள் சென்று வழிபட விரும்பி, அங்கு சென்றபோது ஆலய விளக்குகளை ஏற்றி வழிபடவேண்டும் என்ற ஆவல் எழுந்தது. இருள் தழிவதற்கு முன்னர் எப்படியாவது விளக்கேற்றுவதற்கு முயன்றார். தனது வீடு சென்று நெய் எடுத்து வருவதற்கு நேரம் போதாது என்பதால், அயலில் உள்ள ஒரு வீட்டிற்குச் சென்றார். அந்த வீட்டிடுத் தலைவரிடம் விளக்கேற்ற நெய்தருமாறு கேட்டபோது, அவர் “கையில் விளக்கு கனலுடையார் தமக்கு விளக்கு மிகை காணும் நெய் இங்கு இல்லை. ஏரிப்பீராகில் நீரை முகந்து ஏரித்தல் செய்யும்” எனப் பதிலளித்தார்.

நமிநந்தி அடிகளார் அவ்வரையை காதில் கேட்டபோது சமனர் வீடு என அறியாது, நெய் யாசித்தோமே என தம்மை நொந்து கொண்டார். சமனனது நையாண்டிக்கூற்று திருவருளால் நிஜமாகப் போவதை அறியாது மனமுடைந்தவராய் பெரும் ஏமாற்றத்துடன் சந்நிதானத்துக்கு திரும்பினார். அறநெறி அப்பனிடம் முறையிட்டு அழுது தொழுது கண்ணீர் சிந்தி நின்றார். அப்பொழுது “நமிநந்தயே கவலை வேண்டாம். பக்கத்திலுள்ள திருக்குளத்து நீரை எடுத்து வந்து விளக்கேற்று” என்று வான்நிழல் ஒலித்தது.

இத்திருவருள் வாக்கை கேட்டதும், அடியார்க்கு எளியனின் திருவருளை நினைத்து மனம்நெகிழ்ந்து வாழ்த்தி வணங்கினார். சமனன் ஏளனமாகக் கூறியதை மெய்ப்படுத்தும் ஆவேசத்தனாகி, திருவைந்தெழுத்தை ஒதியவாறு பக்தியுடன் குளத்து நீரை. எடுத்தார். நீரில் விளக்கு ஏரிக்கும் எக்களிப்புடன் கோயிலுக்கு விரைந்தார். ஒரு விளக்கில் தீரியிட்டு அரநெறியானை வேண்டி அப்புனித நீரை ஊற்றி விளக்கேற்றினார். விளக்கு பிரகாசமாக சுடர்விட்டு ஒளிர்ந்தது. அதுகண்டு ஆனந்தக்

கூத்தாடினார். எம்பெருமானின் அருளாற்றலை வியந்து வணங்கினார். ஆலயம் முழுவதும் அந்தக் குளத்துநீரில் விளக்கேற்றி மகிழ்ந்தார். விடியும்வரை விளக்குகள் நின்று ஏரியத்தக்கதாக நீரை நிரப்பினார். அதன்பின் தனது வீட்டில் வழையாகச் செய்யும் சிவபூசைக்காக நள்ளிரவு வீட்டுக்குப் புறப்பட்டுவிட்டார். ஏனளஞ்செய்த சமணன் வெட்கித் தலைகுனியும்படியான அற்புதச் செயலாக நீரிலே விளக்கேற்றிச் சிவநேரி விளக்கவைத்த பெருமைக்குரியவரானார் நமிநந்தி அடிகள்.

சோழ மன்னனின் ஆதரவோடு திருவாரூர் கோயில் முதன்முதலாக பங்குனி உத்தர விழா கண்டது. அன்றுமுதலாக அந்த உற்சவம் சிறப்பாக நடைபெற்று வருகிறது. நீரால் திருவிளக்கு ஏற்றியமை நாவுக்கரசர் தேவாரத்தில் “ஆராய்ந்தடித் தொண்டர் ஆனிப்பொன் ஆருமகத் தடக்கிய பாரூர் படுப்பற்தம் பங்குனி உத்தரம் பாறபடுத்தான நாரூர் நறுமலர் நாதனடித் தொண்டன் நமிநந்தி நீரால் திருவிளக்கிட்டமை நீள்நாடு அறியுமன்றே” என்பதன் மூலம் அடிகளது வியத்தகு தொண்டு சைவசமயிகள் நெஞ்சில் ஆழப் பதிகின்றது.

திருவாரூர் பிறந்த அனைவரையும் சிவரூபத்தில் கண்ட நமிநந்தி அடிகள் திருவாரூர் பெருமானின் மீளா அடிமையானார். பெருமானை தினமும் காணவேண்டும் என்ற தணியாத வேட்கையினால், திருவாரூரை தனது வதிவிடமாக்கினார். இறைவன் வீதியுலா வரும்போது சகல மக்களும் வழிபடுவர். அடிகளும் கலந்துகொண்டு இறைவன் ஆசியையும் பெற்றார். திருத்தொண்டுகள் பல புரிந்து ஆரூரனை வழிபட்டு வந்தார். வற்றாப்பளை கண்ணகை அம்மன் ஆலயத்திலும் நீரால் விளக்கேற்றும் மரபு உள்ளது. நமிநந்தி அடிகள் வைகாசி பூச நன்னாளில் சிவப்பேறு பெற்றார்.

நய்ன நாகபூஷணி அம்பாள் மகோற்சவம்

தீர்த்தத் திருவிழாவும் இடம்பெறும். 17 ஆம் திகதி நடைபெறும் தெப்பத் திருவிழாவுடன் வருடாந்த மகோற்சவம் நிறைவெறும்.

1960ஆம் ஆண்டில் ஆலயத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அமுதசுரபி அன்னதான சபை, இவ்வருடம் தனது பணியில் அறுபதாவது ஆண்டில் காலடி வைப்பது சிறப்புக்குரிய செய்தியாகும்.

வரலாற்றுப் பெருமைவாய்ந்த நயினாதீவு ஸ்ரீ நாகபூஷணி அம்பாள் ஆலய வருடாந்த மகோற்சவம் எதிர்வரும் ஜூலை மாதம் 2ஆம் திகதி கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகிறது.

ஜூலை 11ஆம் திகதி மஞ்சத் திருவிழாவும், 14ஆம் திகதி சப்பறத் திருவிழாவும், 15ஆம் திகதி தேர்த் திருவிழாவும், மறுநாள் 16ஆம் திகதி தீர்த்தத் திருவிழாவும் இடம்பெறும்.

ஆடி அமாவாசை விரதத்தின் மகிழமை

ஆடி மாதத்தில் கடக ராசியில் சஞ்சரிக்கும் சூரியன் சந்திரன் பூமி ஆகிய கிரகங்களுடன் ஒரு நேர கோட்டில் (0 பாகையில் -சூரியனுக்கும் பூமிக்கும் இடையே சந்திரன்) அமையும் தினமே ஆடி அமாவாசை திதியாக அனுஷ்டிக்கப்படுகிறது.

ஒரு ஜாதகத்தில் பூர்வபுண்ணிய ஸ்தான பலம் குறைந்தவருக்கு சுகமாக வாழ துணைபுரிவது தெய்வாம்சம் பொருந்திய முன்னோர்கள் தான். இவர்களை வழிபடும் முறைக்கு பிதுர் தர்ப்பணம் அல்லது சிராத்தம் என்று பெயர். இறை விருப்பப்படி மானிடருக்கு ஆசி கூறி இல்லறத்தை நல்லறமாக்கி நல்வாழ்வுக்கு வழிகாட்டும் அதிகாரம் படைத்தவர்கள் தேவர்களும், பிதுர்களுமே! அமாவாசை தினம் பிதிர் கடன் செய்வதால் முதாதையர், ரிஷிகள், தேவர்களின் ஆசிகிடைக்கின்றது என்பது ஜீகம்.

நமது முன்னோர்களில் ஒருவர் இறந்த திதி, பட்சம், தமிழ்மாதம் அறிந்து, ஓவ்வொரு வருடமும் அதே திதியன்று (ஆங்கிலத் தேதிக்கு ஓவ்வொரு ஆண்டும் மாறிவரும்) குடும்பத்தவர்கள் பின்டம் செய்து வைத்து படைப்பதே சிராத்தமாகும். இதனால் குடும்பத்தில் சகல தோஷங்களும் நிவர்த்தியாகின்றன. இந்த தர்ப்பணத்தை இதேபோல அமாவாசைத் திதிகளிலும் செய்து வந்தால் மிகப்பெரும் நன்மைகள் உண்டாகும். முன்னோர்களின் இறந்த திதி தெரியாதவர்கள், ஆடி அமாவாசை அல்லது தை அமாவாசையன்று ஏதாவது ஒரு கோவிலில் அல்லது வீட்டிலேயே சிராத்தம் செய்வது நன்றா. அதுவும் முடியாதவர்கள் ஏதாவது ஒரு அமாவாசையன்று (ஆண்டுக்கு ஒரு அமாவாசை என நமது ஆயுள் முழுக்கவும்) செய்து வருவது மிகவும் நன்மைகளையும், அளப்பரிய நற்புண்ணியங்களையும் தரும்.

அமாவாசைத் திதி மாதா மாதம் நிகழ்ந்தாலும் அவற்றுள் கைமாதத்திலும் ஆடி மாதத்திலும் வரும் அமாவாசைத் திதிக்கு அதிக சிறப்பு உண்டு. இந்துக்கள் ஒரு வருடத்தை இரண்டு அயனங்களாகப் பிரித்துள்ளனர். தை முதல் ஆணிவரை உள்ள ஆறு மாதம் உத்தராயண காலம் என்றும், ஆடி முதல் மார்கழி வரை உள்ள காலம் தட்சணாயன காலம் என்றும் அழைப்பர். தட்சணாயன கால ஆரம்ப மாதமாக ஆடி மாதம் வருவதால் ஆடி மாதத்தில் வரும் அமாவாசைத் திதி பிதுர் வழிபாட்டிற்கு புண்ணியமான தினம் என சால்திர நூல்கள் கூறுகின்றன. அதேபோல் சூரியனின் வடக்கு திசை பயணம் தொடங்கும் உத்தராயண காலத்தின் தொடக்க மாதமாக தை மாதம் அமைவதால் அந்த மாதத்தில் வரும் அமாவாசைத் திதியும் பிதுர் வழிபாட்டிற்கு சிறப்பானது எனக் கொள்ளப்படுகிறது.

ஆடி அமாவாசை என்பது முன்னோர்களை நினைத்து பிதுர் தர்ப்பணம் செய்வதற்கு ஏற்ற காலமாக இருப்பதனால் அன்றைய தினம் தந்தையை இழந்தவர்கள் விரதம் அனுஷ்டிக்கின்றனர். பிதிர், தேவர்களை சிரத்தையோடு வழிபாடு செய்து சிராத்தம் செய்வதால் பிதிர்களின் தோஷங்களில் இருந்து தோஷ நிவர்த்தி பெறலாம் என்பது இந்துக்களின் நம்பிக்கை. ஆடி அமாவாசை இந்து சமயத்தவர்களுக்கு மிகவும் புனிதமும் சிறப்பானதுமான தினமாகும்.

அமாவாசை, பெளர்ணமி ஆகிய இரண்டு விரதங்களும் முறையே மறைந்த தந்தை தாய் ஆகியோரைக் குறித்து அவர்களின் (சந்ததியினரால்) பிள்ளைகளால்

அனுட்டிக் கப்படும் விரதங்கள் ஆகும். ஒவ்வொரு மாதத்திலும் இந்த விரதங்களுக்குரிய தினங்கள் வருகின்றன. இவ்விரதங்களை அனுஷ்டிப்பவர்கள் ஆசார சீலர்களாக உபவாசம் இருந்தும் அவ்வாறு இருக்க இயலாதவர் ஒருபொழுது உண்டும் அனுஷ்டிப்பர்.

இறந்த தந்தை தாயார் நற்கதி அடைதற் பொருட்டும் பிதிர்களாக எம்மைச் சுற்றும் அவர்களை மகிழ்வித்து அவர்களின் ஆசி பெறவும் அமாவாசை பெளர்ணமி நாட்களில் பிள்ளைகள் விரதங்களை அனுஷ்டிக்கிறார்கள். பிதிர்கள் மகிழ்வற்றால் வாழும் மனை சிறக்கும் என்பது ஜதீகம்.

(நூற்றி : வஸ்வை நியூஸ் இணையம்)

ஆனிமா மகமே அருள் சுட்டும்

ச. குகுதேவன்

ஆனிமகம் மணி வாசகம் பாடும்
அருளாட யான்புகழ் மிகுபாடும்
தேனின் சுவையென இனித்திடும் நல்மணி
வாசக முத்தினைத் தினம்பாடும்

பெருந்துறை யழகனின் புகழ்பாடும்
பெருமைய ரத்தந்த நிலைபாடும்
வருத்துயர் தீர்க்கும் மருந்தாகும்
திருவா சகத்தின் புகழ்பாடும்

பல்லவ வேந்தன் தனக்குற்ற
மந்திரி யாகிய நிலைபாடும்
பல்பொருள் நிநியுடன் குதிரைபெறச்
சென்றவர் புகழே கிசைபாடும்

பெருந்துறை யானும் குருந்தமர
நிழலினில் வந்தமர் குருவாகி
பெருந்துயர் தீர்க்கும் மருந்தாம்ரநல்
வூபதேசம் செய்த நிலைபாடும்

குருவன் வெமுந்த பெருமானே
உயிர்ப்பினி தீர்க்கும் மருந்தென்றே
பெரும்பரி வாங்கி வைத்தபொருள்
அவராட வைத்தநல் நிலைபாடும்

இன்னும் அரச ஆணையினை
அறிந்தும் அவராட மிகுபணிந்தும்
நன்றுயர் ஆவணி மூலமதில்
நடத்திய ஆடல்நல் விசைபாடும்

குதிரைகள் இல்லா நிலைகண்டும்
கூத்தன் மகிழ்மைத் திறமறியா
அதிபன் அவன்தன் ஆடையினால்
அவலம் உற்ற நிலைபாடும்

வெய்யோன் கதிர்கள் மேனியினை
வெந்திடச் செய்யும் நிலையினிலே
மெய்யாய்க் கீட்டதி கருங்கல்லை
நெற்றியில் வைத்திட்ட துயர்பாடும்

எல்லாம் இறைவன் செயலென்றே
எண்ணும் மணிவா சகலுர்த்தி
வெல்லும் வழியே வைகையினை
பெருகிட வைத்த புகழ்பாடும்

வைகையின் பெருக்கைக் காட்டியுமே
வந்தான் சோழ சுந்தரனே
வைகைக் கரைவாழ் வந்திக்கே
கூலி யாளாய் வந்தானே

மன்சுமந் தாடியும் மரநிழலில்
துயின்றும் ஆடல் புரிந்தானை
கண்டே சினாங்கொன் டாத்தான்தன்
முதுகினில் பட்ட தழும்பாகும்

எங்கும் எதிலும் உறைவான்தன்
எழிலே பாடும் வாசகத்தின்
ஓங்கும் புகழே கண்டவன்தன்
அடியே பணிந்தும் அருள் பெறுவீர்!

திருநீற்றின் சிறப்பு

நெற்றி நிறையத் திருநீறு பூசி அதன் மத்தியில் சந்தனத்தினாலான பொட்டையோ அல்லது குங்குமப் பொட்டையோ வைப்பது என்பது நாம் இந்து மதத்தைச் சார்ந்தவர்கள் என்பதைப் பறைசாற்றிக் கொள்வதற்காக அல்ல, நம்மை நாமே அழகுபடுத்திக் கொள்வதற்காகவும் அல்ல. ஆணவத்தால், அதிகப்படியான செல்வம் தமக்குளது என்ற திமிரால் எதை எதையோ பேசிப் பிறருக்குச் சொல்ல முடியாத துன்பங்களையும் துயரங்களையும் கொடுக்கும் மனிதத் தன்மை அற்றவர்களைத் தமது இறுதி நிலையைப் பற்றி என்னிப் பார்க்க வைக்கின்றன இந்தத் திருநீறும், சந்தனம், குங்குமம் போன்றவைகளும்.

நமது இறப்பிற்குப் பின்னால், நமது உடல் ஏரிக்கப்படுமானால் அது சாம்பலாகி விடும் என்பதையும், மன்னினுள் புதைக்கப்படுமானால் மன்னோடு மன்னாகி விடும் என்பதையும், இந்த மதி கெட்டவர்கள் புரியும் வண்ணம் நன்றாக உணர்த்தி, ஆணவழும் அகங்காரமும் மக்களினத்திற்கு எந்த நிலையிலும் தேவையற்றவை; எனவே, ஒவ்வொருவரும் அன்புடனும் பண்புடனும் பாசமுடனும் அனைவரிடமும் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதைக் கூறாமல் கூறுபவைதான் இந்தத் திருநீறும் திருமண்ணும் என்று நாம் கொள்ள வேண்டும்.

இறையணர்வு என்பது ஒருபக்கம் இருந்தாலும், உடல் நலம் மேலும் சிறக்கத் திருநீறு பூசுவது என்பது பெரிதும் உதவுவதாகும். காலை வேளையில் குளித்து முடித்ததும் திருநீறு பூசிக் கொள்வதால், இந்தத் திருநீரானது நெற்றியிலுள்ள சரத்தையெல்லாம் அவ்விதமே உறிஞ்சி எடுத்துவிடும்.

காலை வேளையில் நமது நெற்றியில் ஈரம் இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகப் பூசப்படுகிறது என்று இதன்மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம். நெற்றியின் உள்ளே சரக்கும் முப்பத்திரண்டு விதமான நீரை நன்கு உலர்த்தி ‘சைனல்’ என்ற பெருந்தொல்லையிலிருந்து முற்றிலும் நம்மைக் காக்கப் பெரிதும் உதவுகிறது. மேலும், நெற்றி நிறையத் திருநீறு பூசுவதன் மூலம் நமது மூளையும் நன்கு வளர்க்கி பெற்றுச் சிறக்கும் என்று நம்பலாம்.

எத்தனை பெரிய பிரச்சினைகள் இருந்தாலும் அவைகளை வீட்டில் நுழையும் போது வெளியே விட்டு விட்டுத்தான் வரவேண்டும். இதை நாம் பழக்கத்தில் கொண்டுவர வேண்டும். இவ்விதம் வெளியே விட்டுவிட்டு வீட்டினுள் நுழைந்து கை, கால், முகம் கழுவி அல்லது குளித்து முடித்த பின்னர் நெற்றி நிறையத் திருநீறு அணிந்தால் ஓரளவு அமைத்தியைப் பெறலாம். அதன்பின்னர் இரவு பத்து மணியளவில் தூங்கப் போகிறோமல்லவா? அப்பொழுதும் கை, கால், முகம் கழுவி ஈரம் போக நன்கு துடைத்துவிட்டு, நெற்றி நிறைய திருநீறு அணிந்து இறைவனை வணங்கியவர்களாய்ப் படுக்கச் சென்றால் கண்டிப்பாக நன்கு தூங்கலாம். குறைந்தது ஆறுமணி நேரமாவது தூங்கினால்தான் மறுநாள் நம்மால் கருசுறுப்பாகப் பணியாற்ற

முடியும். இதை நம்பிக்கையுடன் மேற்கொள்பவர்கள் நிச்சயமாக வாழ்க்கையில் மகத்தான வெற்றி பெறுவார்கள் என்று உறுதியாக நம்பலாம்.

வாழ்க்கையில் ஒவ்வொருவருக்கும் பயவுணர்வும் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். ஆம், தவறு செய்வதற்குக் கண்டிப்பாக பயப்பட்டே தீரவேண்டும். கட்டுப்பாடும் கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். திருநீறு, குங்குமம் இவற்றை முறைப்படி அனிபவர்கள் ஆணாயினும் சரி, பெண்ணாயினும் சரி, அவர்கள் அனைவருமே கட்டுப்பாட்டுடன் தான் நிச்சயமாகத் திகழ்வார்கள். இந்தச் சமூகமே ஒழுங்குடன் இயங்கும். உயர்வையும் பெறும் என்பது உறுதியாகும்.

(மன்றி : திருநீற்றின் பயனுமை)

சிறுவர் விருந்து

சிவபெருமான் ஸ்ரீ வீரராமம்

சௌம் பயரியார் சு.சிவாதசந்தரம்

முன்னொரு காலத்தில் மதுரையில் வரகுண பாண்டியன் என்னும் ஓர் அரசன் இருந்தான். ஒருநாள் அவனுடைய மாலிகைக்கு ஒரு சங்கீத வித்துவான் வந்தான். அவனுடைய பெயர் ஏமநாதன். அவன் அநேக பாட்டுக்களை வீணை முதலிய வாத்தியங்களோடு அரசனுக்கு முன்பாகப் பாடினான். அரசன் அவைகளை அதிகமாக மெச்சி அவனுக்கு அநேக உபகாரங்களைக் கொடுத்தான்.

அவ்வுரிலே பத்திரன் என்னும் ஒரு சங்கீத வித்துவான் அரசனிடம் இருந்தான். அரசன் பத்திரனுடைய சாமர்த்தியத்தை அறிய விரும்பி அவனைத் தன்னிடத்திற்கு அழைத்து, “என்னுடைய அரண்மனையில் ஏமநாதன் என்னும் ஒரு வித்துவான் வந்திருக்கிறான் அவனை நீ உன் சங்கீத வல்லமையால் வெல்லுவாயா?” என்று கேட்டான். அதூற்குப் பத்திரன், “அவனை வெல்லுகிறதற்கு என்னால் இயன்றவரை முயற்சி செய்வேன்” என்றான். அரசன் இந்த இரு வித்துவான்களும் தங்கள் சங்கீதத் திறமையைக் காட்டுவதற்கு ஒருநாட் குறித்து ஊரங்கும் அறிவித்தான்.

பத்திரன் ஏமநாதனுடைய இசைத் திறமையை அறிந்திருந்தமையினாலே, அவன் பாடுவதில் தன்னை வென்றுவிடுவான் என்று நிச்சயித்துக் கொண்டான். ஆயினும், அவன் சிவபெருமானுடைய தொண்டனாயிருந்ததினாலே புறச் சமயத்தவனாகிய ஏமநாதன் தன்னை வெல்லுவது அவனுக்கு மன வருத்தமாயிருந்தது. சிவபெருமான் தம்மிலே அன்புள்ளவர்களை ஒருகாலமுங் கைவிடமாட்டார் என்பதை நம்பி, பத்திரன் அரசனுடைய கேள்விக்குச் சம்மதித்தான்.

பத்திரனுடைய சிவபக்தியை அறியாதவர்கள் அவன் தோற்றேபோவான் என்று நினைத்தார்கள். சிவபெருமானுடைய அடியவர்களுக்குக் கிடையாதது எதுவும் உண்டா? பத்திரன் சுந்தரேகவரர் கோயிலிற் போய் ஒவ்வொருநாளும் வீணை வாசித்துப் பாட்டுக்கள் பாடுபவன். சிவபெருமானுடைய திருத்தொண்டிலேயே தன்னுடைய காலம் முழுவதையும் போக்குபவன். அவன் தனக்கு நேரவிருக்கும்

அவமானத்தைக் காத்துக் கொள்ளும்படி சுவாமியை வேண்டுதல் செய்தான். சுவாமி அவன்மேல் இரங்கி அவனுக்கு உதவி செய்யத் திருவுளங் கொண்டார்.

அவர் ஒரு கிழவனைப் போல் உருவமெடுத்துத் தலையில் விறகுக்கட்டும் கையில் வீணையுங் கொண்டு தெருக்களிலே திரிந்தார். யாராவது விறகின் விலையைக் கேட்டால், ஒருவரும் வாங்க முடியாத பெரு விலையைச் சொல்லுவார். ஆதலால் விறகு விலைப்படவில்லை. பெது சுவாமி ஏழாதன் இருக்கிற விடுதி வீட்டுக்கு வந்தார். அங்கே, புறத்தின்னையில் விறகுக்கட்டை வைத்துவிட்டு வீணை வாசித்துப் பாடிக்கொண்டிருந்தார்.

அந்த வீணையோசையைக் கேட்டு வியப்புற்று ஏழாதன் வெளியே வந்து கிழவனைப் பார்த்து, “நீயார்? இந்தச் சங்கீதமெல்லாம் எங்கே கற்றுக்கொண்டாய்?” என்று கேட்டான். சுவாமி “நான் பத்திரனென்னும் சங்கீத வித்துவானுடைய வேலைக்காரன். அவர் பாடப்பாட நான் ஒவ்வொரு நாளுங் கேட்டுக் கொண்டிருப்பேன். எனக்கும் பாடத் தெரியும்” என்றார். அப்போது ஏழாதன், “இன்னும் ஒரு முறை பாடுவாயா?” என்றான். சுவாமி அதற்குச் சம்மதித்துப் பராக்குப் பார்த்துக் கொண்டு அவதானமின்றிப் பாடுபவர்போற் பாடினார். ஆயினும், அந்தச் சங்கீதமோ தேனினும் இனியதாய் இருந்தது. அயலவர்கள் தங்கள் வேலைகளை விட்டு அவருடைய பாட்டைக் கேட்க வந்தார்கள்.

एழாதன் நடுநடுங்கி, “நான் இவை போலும் இனிமையான பாடல்களை முன்னொருபோதுங் கேட்டதில்லை. இவை தெய்வத்தன்மையுடையனவாய் இருக்கின்றன. பத்திரனது வேலைக்காரனுடைய பாட்டு இப்படியானால், அப்பத்திரனுடைய பாட்டு எவ்வளவு சிறந்ததாயிருக்கும்!” என்று என்னி அன்றிரு ஒருவரும் அறியாமல் அவ்வுரை விட்டுப் புறப்பட்டான்.

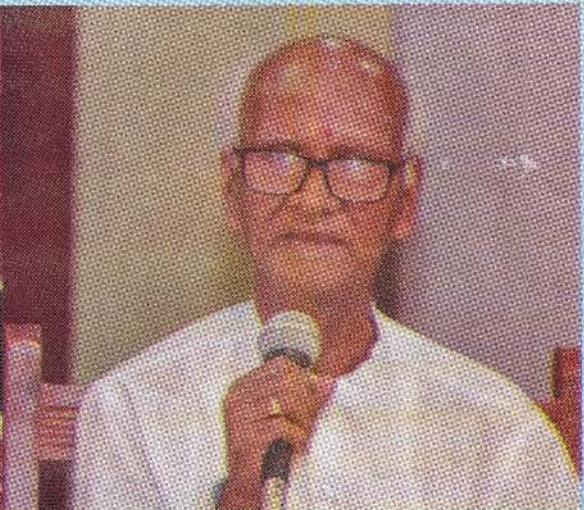
அடுத்தநாள் ஏழாதன் இராசசபைக்குப் போகாதபடியால், அரசன் அவனை எங்கும் தேடுவித்தான். அவனைக் காணவில்லை. அவன் பத்திரனுக்குப் பயந்து ஒளித்து ஓடி விட்டான் என்று அரசன் நினைத்து. பத்திரனை அழைப்பித்து அவனுக்கு அநேக உபகாரங்களைக் கொடுத்து யானைமேல் ஏற்றி ஊர்வலங்கு செய்வித்தான்.

(மன்றி : சுவாமியோதம் - முதம் புத்தகம்)

உப்பிழ பண்டகை பள்ளையார் ஆலய மகா கும்பாபிஷேகம் பெருங்கூ (14.06.2019)

**யாழ்.பல்கலைக்கழக நெஞ்சு கற்கைகள் பிழம்
அங்குரார்ப்பன வைபவம்
(06.06.2019)**

இந்த சுத்திகை கோண்டாவில் கிவுடுமி தொழிற்பயிற்சிப் பாடசாலையில் அச்சிடப்பட்டு தூர்க்காலேவி தேவஸ்தானத்தால் வெளியிடப்பட்டது. (கவகாசி - ஆணி 2019)